

מטבע הברכה

ברכת הישועה

תוכן העניינים

ה	מטבע הברכה עניין שפע חיצון ופנימי.....
ו	האם יש עליה למ"ן בתיבת ברוך.....
ז	שיטת המעיל אליהו.....
ח	בענין שפע פנימי וחיצון דחיצון.....
ט	מי הוא כתר עליון.....
יא	המשכה מכתר עליון בתיבת ברוך.....
יד	מהו השפע חיצון דחיצון.....
טו	מהו השפע החיצון הזה.....
טז	רישא דמלכא אתתקן בחו"ג.....
יז	פנינה מהרב מ. עטיה שליט"א.....
יח	מהו מספר המילוי.....
יט	נרנח"י שממשיכים עם השפע החיצון.....
כא	שפע חיצון ופנימי מי קודם.....
כג	חזרה לכוונות מטבע ברכה בכללות.....
כה	בעניין בירורי רפח.....
כה	יסוד ומלכות ישו"ת ראשונים ושניים.....
כט	היכן מקום ההריון יסוד דכללות.....
לא	קדשנו במצוותיו וציוונו על.....
לג	איך סדר התיקון והעבודה.....
לה	מערכת פנימיות וחיצוניות בבירורים.....
לו	פרק ה' ופרק ג' משער השמות במטבע ברכה.....
לח	בענין המשכה לז"א בסיום הברכה שיטת עלי נהר.....
לח	בענין המשכה לז"א בסיום הברכה שיטת רבי שאול.....

מטבע הברכה

עניין שפע חיצון ופנימי

נה"ש דף כ' ע"ב: ... ידוע הוא כי כל מה שאנו מבררים מחלקי הכלים דמלכים ומאורות דרפ"ח להעלותם לזו"ן ולהעלות את הזו"ן... הוא זיווג **דנשמות דפנימיות העולמות** ולא זיווג דחיות העולמות כי זיווג דחיות נעשה ממילא שלא על ידינו... ע"ש. **כאן יש** חידוש נורא של הרש"ש שאע"פ שמטבע ברכה אין הולדת נשמות ע"י זו"ן בכל זאת **יש זיווג דפנימיות דנשמות**. לשון הרש"ש תובן רק בהמשך.

תורת חכם דף צ"ד ע"ב:... משמע שבהמשכת המוחין עד מלך העולם לא צריך לעלות למ"ן וד' מיתות ב"ד... מפשט דברי הרב לא היינו יודעים שצריך לעשות בירורי רפ"ח... ע"ש. גם קטע זה יובן בהמשך.

ע"ח א' דף ק"ח ע"ב: שורה של הויות... והנה בכל פעם שרוצין להמשיך להם מוחין צריך שתחילה יזדווגו או"א ומשם ימשכו המוחין לזו"ן. אמנם בזיווג ההוא צריך שיעלו זו"ן מ"ן, ועניין העלאתן מ"ן הוא **המוח שלהם**, שהם בחי' נשמה הפנימים שלהם. **והנה קודם שיעלו בסוד מ"ן** צריכין לקבל הארה מלמעלה¹ ואי אפשר לקבלם אם לא ע"י זיווג או"א. ופירוש הדבר כמ"ש **שב' זווגים יש באו"א א' זווגם** הוא בסוד חיצוניות... **והב' הוא בסוד הפנימיות** והוא לתת מוחין לז"א כדי שהם **יולידו נשמות בעולם**... ע"ש.

משמע שצריך קודם להמשיך שפע חיצון כדי שיוכלו לעלות איתו למ"ן עבור השפע הפנימי, **וגם השפע החיצון צריך זיווג באו"א** כדי להעביר את השפע לזו"ן, אמנם ההוא רוחא דשביק אבא באימא מספיק לזיווג הזה, ולא צריך לעלות מ"ן. אך כדי להביא את **השפע הפנימי** צריך לעלות מ"ן רפ"ח וכלים וצריך ד' מיתות בית דין. ע"ש באורך לשון הרב.

שעה"כ דף כ"ג ע"א: שורה של האדם... והנה כונתינו היא להעלות זו"ן בסוד מ"ן לגבי או"א... ואמנם ההארה הזו העליונה אי אפשר לקבלה מלמעלה בלתי זיווג עליון וכיוון שאין עדיין העלאת מ"ן א"א אל זיווג עליון ולכן לדעת העניין הזה איך אפשר להיות צריך לבאר לך הקדמה והיא זאת.

דע כי למעלה באו"א יש **ב' מיני זיווגים**. **הראשון** הוא כדי לתת קיום וחיות ומזון אל כל העולמות ולקיימם קיום ההכרחי להם אמנם זיווג הזה הוא תדירי ואינו נפסק שום רגע... **והב'** הוא כדי להמשיך ולתת מוחין לז"א כדי

¹ הכוונה כאן לשפע חיצון שיוכלו לעלות איתו למ"ן להביא שפע פנימי.

להוליד נשמות בני אדם התחתונים בעולם הזה... וממשיך הרב ואומר שהזיווג העליון הוא לפעמים נפסק בגלל פגם התחתונים. והביא פסוק מהושע "ולא אבוא בעיר..." נשבע ה' שלא יכנס בירושלים של מעלה שהוא זיווג או"א עד שיכנסו ישראל בירושלים של מטה שהוא זיווג זו"ן. אמנם זה מדובר בזיווג העליון, אך יש זיווג תדירי שהוא לחיות העולמות וההוא רוחא דשביק בה בעלה בביאה ראשונה, ועושה אותה כלי. זה מה שגורם לזיווג דחיות העולמות. ואז או"א ממשיכים מוחין שפע חיפון לזו"ן כדי שיהיה להם כח לעלות למ"ן. אע"פ שהקטע משעה"כ הוא בסוגיית קריאת שמע צריך לדעת שהוא הדין בכל השפעת שפע וכמו שכתב הרב הוא הדין במטבע ברכה... ע"ש באורך ידיעות נפלאות וחשובות.

פתח עינים דף ב' ע"ד: ... מלך העולם... ונדע דבחינה העולה למעלה למ"ן הם המוחין דזו"ן שהם נשמות זו"ן עם הרפ"ח... ע"ש.

מה שצריך להבין ממה שלמדנו שהשפע החיפון הוא בחינת מוחין דיניקה ואם כן עד מילת מלך העולם, ולפי זה היינו צריכים לראות מוחין דאלהים ולא כך במטבע ברכה לא רואים שמות אלהים.

ראה שאלה זו בשערי רחמים ב' שאלה כ"ב: ... תשובה: לעולם הכלל הוא שבין מוחין דיניקה דק"ש וכן דברכה הם אלהים ומ"ש בברכה עסמ"ב וכו' זה כולו רמז למספר ברוך עם ד' אותיות יעלו עסמ"ב שהם רל"ב, וגם בישראל דק"ש לפעמים שד"י לפעמים אלהים כפי העניין, מהרה"ג שד"ה יצ"ו. אם כן בכל כוונה יש קשר פנימי וגם איך הכוונה מתקשרת עם המילה שאומרים.

האם יש עליה למ"ן במילת ברוך

נה"ש דף כ' ע"ב: ... ידוע הוא כי כל מה שאנו מבררים מחלקי הכלים דמלכים ומאורות דרפ"ח להעלותם לזו"ן ולהעלות את הזו"ן... הוא זיווג דנשמות דפנימיות העולמות ולא זיווג דחיות העולמות כי זיווג דחיות נעשה ממילא שלא על ידינו. ואין צורך לנו לקבל ד' מיתות ב"ד ולהעלות עם זו"ן למ"ד ומ"ן אלא שההוא רוחא דיהיב אבא לאימא הוא המעלה מ"ד ומ"ן לאותו זיווג אבל זיווג דנשמות אין או"א מתעוררים להזדווג אלא ע"י מה שאנחנו מבררים מחלקי הכלים דמלכים ומאורות דרפ"ח דזו"ן ומעלים אותם למ"ן. ולפני כן² צריך להמשיך לזו"ן מזיווג דחיפוניות דאו"א תשלום מוחין דיניקה כדי שיהיה להם כח להעלות... ע"ש.

² כאן זה תיקון גירסא בכתב יד בנה"ש שלנו אך הגירסא הקודמת היתה ואחר כך. עיין תו"ח בהמשך.

צריך להבין שיש כאן שינוי גירסא אצלינו כתוב ולפני כן, הגירסא הקודמת, היתה ואחר כך. ויש נפקא מינה גדול האם יש עלית בירורים ועליה לע"ס דא"ק, או שכאן הוא שפע חיצון דחיות העולמות אין צורך בכל זה. יש כאן ג' שיטות עיקריות והן, תו"ח, ומעיל אליהו, ושיטתנו, וצריך לבאר.

תורת חכם דף צ"ד ע"ב:... ונבוא להבין מ"ש מורי הרב ז"ל... ידוע הוא כי כל מה שאנו מבררים מחלקי הכלים דמלכים ומאורות דרפ"ח להעלותם לזו"ן... הוא זיווג **דנשמות דפנימיות העולמות** ולא זיווג דחיות העולמות כי זיווג דחיות נעשה ממילא **שלא על ידינו**... ומעלים אותם למ"ן. **ואחר כך** להמשיך לזו"ן מזיווג דחיצוניות דאוי"א תשלום מוחין דיניקה כדי שיהיה להם כח להעלות... באופן שבכל מצוה ועבודה וברכה צריך להמשיך ב' מיני מוחין לזו"ן. **אחד**, מחיצוניות או"א. **ואחד**, מפנימיות או"א עכ"ל... כוונתו ז"ל שאף לזווג דקטנות דקריאת שמע צריך לקבל ד' מיתות ב"ד³ שאותו הזיווג אינו דחיות העולמות... אבל האמת הוא שזה הזיווג דקטנות שנעשה בתיבת שמע ישראל כיון שנעשה **על ידינו** שצריך שנאמר שמע ישראל אינו זיווג דחיות שנעשה מאליו, **שאותו הזיווג נעשה מאליו ממש בלא אמירת שום דבר**... ע"כ. ע"ש.

ראשית יש לשים לב שהגירסא במקום **ואחר כך** כתוב **ולפני כן**. וזה משנה את כל ההבנה. ואם כן משמע שצריך אחרי הפנימיות צריך לעלות מ"ן. לפי התיקון הכל מובן קודם יש שפע חיצון ואחר כך עולים למ"ן כדי להביא את השפע הפנימי. וכך השיטה שלנו היא. ראשית שפע חיצון ללא עלית מ"ן ובירור רפ"ח, ואחר כך עולים עם השפע החיצון למ"ן להביא את השפע הפנימי.

שיטת המעיל אליהו

שיטתו של הרב מע"א בברכה אינה עבורנו להלכה בברכה, אך היא מה שאנחנו מכוונים בתיבת **שמע**.

סידור דף ל"ג ע"ב:... **שמע**... יש ציור רפ"ח ולמטה יש שם ב"ן הנה רפ"ח⁴ ועוד ב"ן הרי ש"מ **משמע** והרפ"ח הוא בירור. יש ג' שיטות להבין הרפ"ח כאן. **א**) מבררים ולא משתמשים וזו הכנה, ובאחד מעלים. שזה רמז למילת שמע. **ב**) פה הוא צריך ומעלים אותו עד ע"ס דא"ק כמו שיטת התו"ח. **ג**) לפי

³ ראה דעה והשכל לרב עובדיה הדאיה ח"ד סי' ג תשובה ארוכה שם על שיטת התו"ח וכן ראה שערי רחמים ב' שאלה ע"ה שם האם צריך לעלות מ"ן לשפע חיצון ע"ש. וכן שאלה נ'.

שיטת המע"א שנברר כאן ועלה עד זו"ן בלבד... איך מכוונים את הדף הזה של שמע?

מעיל אליהו דף רמ"ו:... אבל זיווג דנשמות... **ואחרי כן** להמשיך לזו"ן מזיווג דחיצוניות... ע"כ. מלשון זה משמע שסדר זיווג דפנימיות, הוא שצריך להעלות מ"ן שלנו לזו"ן כדי שנמשיך כח מזיווג דחיצוניות דאו"א לזו"ן כדי להעלות את הכח הנזכר שהוא תשלום מוחין דיניקה. ואע"ג שכתב דזיווג דחיות אינו נפסק וממילא נעשה, לאו דווקא, שהרי כתב... **אם כן תמיד ימשכו והיה צריך שלא יחסרו מז"א**. אלא ודאי שזה הזיווג שאנו ממשיכים ממנו תשלום מוחין דיניקה **אינו זיווג דחיות**⁵. ומה שנקרא זיווג דחיות הוא **לערך הפנימי** שצריך להעלות זו"ן לשם... והנה בספר ארבע מאות שקל כסף שהוא ממוהרח"ו זיע"א שכתב כן בהדיא, **שעל ידי שאנחנו מעלים מ"ן לזו"ן**, זו"ן מעוררים שורשם שהוא **רוחא דשביק בה** וכו' באימא, וע"י זה מזדווגים ישסו"ת וממשיכים תשלום מוחין דיניקה... ע"כ. ע"ש.

משמע שיש עליית מ"ן לזו"ן, ואז זו"ן מעוררים שורשם שהוא ההוא רוחא לצורך מוחין דיניקה. אם כן בקריאת שמע עושים קודם בירור ומעלים אותו לזו"ן, ואז זו"ן מעוררים את **ההוא רוחא** גורם לזיווג או"א החיצון. להביא מוחין דיניקה, **ובמילת אחד** נעשה ע"י אותו רפ"ח, שעשה חניה בזו"ן במילת שמע וגרם זיווג לצורך מוחין דיניקה, וכאן באחד יגרום לעליית מ"ן לצורך מוחין דגדלות. וכן משמע לפי **המע"א** במטבע ברכה בתיבת ברוך נברר בירור רפ"ח ונעלה אותו לזו"ן ואז זו"ן יעורר ע"י ההוא רוחא זיווג או"א להביא שפע חיצון, ובמלך העולם מתעורר אותו רפ"ח ומביא בזכותו את השפע הפנימי. הרפ"ח צריך לברר אותו כבר בתחילה, בברוך ולהעלות אותו רק לזו"ן, וזה התחלת העבודה. אע"פ שלא עושים כך בברכה⁶ אך בקריאת שמע עושים כך.

לפי הרב מעיל אליהו והרב תורת חכם יש ג' מיני שפע. **(א)** דחיות העולמות שאינו תלוי בנו כלל ונעשה ממילא. **(ב)** שפע חיצון שצריך רפ"ח **לפי תו"ח** לעלות עד ע"ס דא"ק. **ולפי המע"א** עד הזו"ן בלבד. ובהמשך **לפי שיטת** הכוונה הכתובה בסידור השפע הזה בא כלשון הרש"ש "כי בעלות ברכת האדם בכוונה יורד מן הכתר..." שנעשה רק בעצם רצוננו לברך **(ג)** שפע דגדלות שעולים עד ע"ס דא"ק וזה לכולי עלמא.

⁴ הבירור של הרפח הוא מלמטה למעלה ראה תורת חכם דף נ"ג ע"א למעלה: נראה שצריך לכוין בשמע הרפ"ח ניצוצין ממטה למעלה.

⁵ אם כן יש חיות אמיתי וזה תמיד קיים ולא נעשה כלום על ידינו,

⁶ משמע שבסידור של הרב מעיל אליהו היה עושה במילת ברוך בירור רפ"ח כמו בשמע.

בסיום דברי המע"א כתב עיין תו"ח דף צ"ד עמ' ב' שכן פירש דברי הרש"ש... ע"כ. משמע שהבין המע"א שדעת התו"ח כמוהו. אך באמת מה שאמר המע"א **שכן פירש התו"ח** אין כוונתו שסובר כמוהו בכל הדברים. **אלא רק** לענין אחד שיש שפע חיצון שאינו תלוי בנו. ויש צורך **בעבודה** ובירור עבור החיצון דתשלום מוחין דיניקה, אך בזה יש שינוי בינו לבין התו"ח שהוא סובר עליה עד זוי"ן בלבד, **והתו"ח** עד ע"ס דא"ק.

בענין מה שמביאים עשר ספירות דמ"ה ותשלום עשר ספירות דב"ן. עיין **חסדי דוד אות ט'**, שם מבואר שיש עסמ"ב פרטיים לעסמ"ב הכוללים. טנת"א דב"ן יצאו יחד עם נת"א דס"ג, רק המלכויות שלהם יצאו בנקודים. בתיקון יצא סמ"ב דע"ב עם עסמ"ב דמ"ה, וזה מה שאומרים שיצא מ"ה מהמצח, ויצאו גם תשלום הב"ן שהם ט' ספירות מעסמ"ב דב"ן וסמ"ב דס"ג. הרב בשיעור האריך לבאר הבחינות שירדו ובחינות התיקון עיין עוד באורך **בחסדי דוד אות ט'**.

בענין שפע פנימי וחיצון דחיצון

נה"ש דף כ' ע"ג:... והנה עניין כוונת הברכה ביאר אותה הרב ז"ל בשלשה מקומות הא' בפ"י מאמרי **רשב"י ע"ה דף מ"ב** (אצלנו מ"ז ע"ב מכתב יד האר"י עצמו) פרשת עקב, והב' בשער המצוות פרשת עקב, והג' בשער הכוונות ושלשתם הובאו בספר הכוונות הישן בענין כוונת הברכה, וגם מוהרר"ו הביאם בספר עולת תמיד... ע"ש בתחילה הוא מביא את שעי' מאמ"ר...

הנה בד' אותיות **ברוך** רמוזים **כחב"ד**. כי אות כ' רומז **לכתר** עליון, ואות ר' **לחכמה** ואות ב' **לבינה**, ואות ו' **לדעת**.⁷ והענין (כאן הם דברי הרש"ש שסידר הכל לפי פרצופים ועל כן **בדף כ"א ע"א** מוסיף את או"א וישסו"ת וכתב שם להמשיך מהם [מזיווג עו"נ ואו"נ] גם לאו"א וישסו"ת) הוא כי **בעלות ברכת האדם בכונה**, יורד מן **הכתר עליון שהוא השורש עליון דכתר** הטיפה הנעלמה לחכמה שהוא עתיק ומשם לבינה שהוא נוקי דעתיק עד הדעת שהוא א"א ונוקי ועדיין השפע נעלם במקום גבוה. ואחר כך במילת אתה יורד השפע להתחלת מקום הגילוי שהוא החסד⁸...

מה שאמר כי **בעלות ברכת האדם בכונה** משמע שרק ע"י כוונת האדם לברך בא השפע החיצון, והוא **אינו השפע החיצון הגמור** שעליו אמרנו לעיל ע"פ התו"ח

⁷ עד כאן לא ברור אם זה פנימי דחיצון או חיצון דחיצון ורק בהמשך יבואר במילת אתה שהוא לחסד משמע שזה חיצון דחיצון.

⁸ כאן ברור שמדברר בחיצון דחיצון.

והמע"א שאין צריך האדם לעשות כלום והוא תמיד, וכאן זה שפע חיזון שבא על ידינו. ראה לעיל.

מי הוא הכתר עליון שהוא השורש עליון דכתר

נה"ש דף כ' ע"ג... והענין הוא כי בעלות ברכת האדם בכוונה, יורד מן הכתר עליון שהוא השורש עליון דכתר הטיפה הנעלמה לחכמה שהוא עתיק ומשם לבינה שהוא נוק' דעתיק עד הדעת שהוא א"א ונוק' ועדיין השפע נעלם במקום גבוה. ואחר כך במילת אתה יורד השפע להתחלת מקום הגילוי שהוא החסד... ע"כ. יש כאן שאלה גדולה שהרי דילג לכאורה על או"א וישסו"ת? הרב בעצמו שואל שאלה זו.

נה"ש דף כ"א ע"א ד"ה נמצא... נמצא כי תכלית כוונת הברכה כפי ביאור פי' הא' הוא זה שבמילת ברוך יכוון להמשיך שפע מכתר עליון לחב"ד דכתר (שהם עיו"נ ואו"נ) שהם שורשי או"א וישסו"ת שגם הם בכלל חב"ד כמבואר בדרוש הדעת ובכוונת השופר... ע"כ.

משמע שיש להמשיך מכתר עליון לחב"ד דכתר שהם שורשי או"א וישסו"ת שגם הם בכלל חב"ד, ולפי מה שנכתוב יובן.

חסדי דוד אות ו'... הי"ב פרצופים נכללים בט"ס דהיינו. חב"ד הם עתיק ונוק' וא"א ונוק'. ונקרא חב"ד דכתר. דהיינו חו"ב דכתר עתיק ונוק' דעת דכתר א"א ונוק'... (אלו שורשי המוחין שבכתר.) וחג"ת הם או"א וישסו"ת והם חב"ד שבמוחין... ע"ש.

ע"ח א' דף ק"ו ע"א... שם בחלק התחתון של העמוד, מבאר הרב האם הכתר היא הגולגולת שהיא קדרת המוח או שורשי המוחין. ואומר שאפילו תינוק בן יומו יודע להבחין שהמוחין הם גבוהים יותר מהקדרה עצמה שהיא חיצונית הכתר, ואז מבאר שהמוחין הם חב"ד, אך הכתר הוא הרבה יותר גבוה. והם שורשי המוחין שבכתר שהם בסוד האווירא שמעל המוחין... ע"ש וכן בהמשך בסיכומים על ייחוד הווי"ן והיודין על בחינה זו... ע"ש.

נה"ש דף ז' ע"ד ד"ה זה הכלל... זה הכלל כל י"ס דכל פרצוף נחלקים לג' חלוקות. אחת, הוא הגולגולתא שהוא הכתר שהוא גדול מהמוחין לאין קץ והוא שורש ד' מוחין חב"ד. שנית, הוא המוחין שהם חב"ד. שלישית, הוא גופא שהם ו"ק.

והנה שורש הארבע מוחין דחב"ד שבכתר הנז' החו"ב שבהם נק' עתיק ונוק' והדעת העליון המתברס הם הנקראים א"א ונוק' אלו הם חב"ד שבכתר שהם שורשי המוחין וכלותם נקראים נר"ן דנשמה. והמוחין שהם חב"ד שתחת הכתר הם הנקראים

כוונות הברכה

יא

או"א וישסו"ת... ע"ש. ממשיך הרב להסביר את המשך הפרצופים שהם או"א וישסו"ת חב"ד דמוחין והם נר"ן דרוח. וגופא שהם ז"א ונוק' ויעקו"ר. והם נר"ן דנפש... ע"ש.

כתר עליון	
עתיק חכמה	נוק' דעתיק בינה
א"א ונוק' דעת שורשי המוחין שבכתר, נר"ן דנשמה, חב"ד שבכתר.	
אבא חסד	אימא גבורה
ישסו"ת תפארת מוחין חב"ד, נר"ן דרוח.	
ז"א נצח	נוק' דז"א הוד
יעקו"ר יסוד גופא, נר"ן דנפש	

היות והמשכנו לעתיק ונוק' וא"א ונוק' שהם שורשי המוחין שבכתר. אם כן מי הוא הכתר העליון שהמשכנו ממנו? הוא מלכות של הפרצוף העליון בסוד **אני ואין** והמלכות של עולם עליון יורדת לפרצוף התחתון, והיא כתר בעולם התחתון, והיא עתיק בבחינת נעתק ממקומו. והוא הכתר העליון ולא עתיק ונוק' שהם חו"ב של מוחין שבכתר.

שערי רחמים א' שאלה ל"ה: ... כתוב בסידור בכוונת הברכה להמשיך שפע מכתר עליון ולא הבנתי מהו הנקרא כתר עליון ואיזה מקום הוא?
תשובה: **מלכות דעקודים**⁹ שהיא ת"ת דא"ק שהוא כתר לעולם הנקודים הנקרא אצילות וההמשכה מפנימיות הכתר שהוא ת"ת דא"ק שהוא שורש לכל האצילות. **מהרב שד"ה**... ע"כ.

משמע שההמשכה לאצילות בברכות שהם באותה בחינה היא ממלכות דעקודים שהיא מהפה המסתיים בטבור דא"ק, ושם מתחיל הנקודים והאצילות שהם אותה בחינה ובאותו מקום שיצא עולם הנקודים והברודים מתקן הנקודים ונקרא אצילות. ראה **ע"ח א' דף כ"ז ע"ד או באוצרות דף ה' רע"א**: ... דע כי במלכות של העולם

⁹ וצריך להבין שהכוונה מלכות דעקודים הפרטית שמעל כל פרצוף ופרצוף ומעל כל עולם ועולם שהיא מעל עתיק ונוק', ולא מלכות דעקודים שהיא מעל עולם האצילות, בטיבור דא"ק. **מהרב מ. עטיה שליט"א**.

העקודים נשארו בה יי שרשים של יי הנקודים כמו שנבאר בעייה ועדייז בכל האצילות כי המלכות של השורשים... עדייז בשאר העולמות... עייש.

צדק ושלוש דף ב' ע"א סי' ב'... שם מבאר בענין כתר עליון שאינו תמיד מלכות דעקודים, ונאמר כך דווקא שאנו מדברים בברכה שהיא לתיקון האצילות. ואומר כלל: שכל עולם עליון הוא שורש לעולם שתחתיו, ומהמלכות של העולם העליון נמשך כל השפע לתחתון. וצריך לדעת שאם הברכה היא בעשיה כמו ברכות השחר, כתר עליון יהיה מלכות דיצירה. וכן ראה בענין כל ברכות התפילה בתחילת הסיכומים כאן על עליית העולמות עייש. ואם הברכה היא באצילות הכתר העליון שממשיכים ממנו לעתיק ונוקי' וא"א ונוקי' היא מלכות דעקודים.

המשכה מכתר עליון במלת ברוך

ברוך: להמשיך מכתר עליון, השאלות (1) האם המשכה מכתר עליון או מע"ס דא"ק? (2) האם צריך העלאת מ"ן לשפע חיזון?

ע"ח שע' כ"ג פרי' ו' דף ק"ח ע"ב: ... בכל פעם שרוצים או"א להמשיך לזו"ן מוחין צריך שיזדווגו או"א. וצריך שזו"ן יעלו מ"ן, המוח הפנימי שלהם. שהוא בחינת הנשמה הפנימית שלהם... **קודם** צריכים לקבל הארה מלמעלה שהוא שפע חיזון... עייש. משמע שיש שני סוגי זיווגים. א' זיווג תדירי שאינו נפסק לעולם חיות העולמות. לזיווג זה אין צריך להעלות מ"ן. ב' זיווג לצורך שפע פנימי נשמות. לזיווג זה צריך לעלות למ"ן, ולברר בירורי רפ"ח. עיין לעיל. ועיין **תו"ח דף צ"ד ע"ב** שיש זיווג דחיות העולמות אמיתי **שנעשה מאליו** ואין אנחנו צריכים לעשות שום דבר, וגם לא לומר שום מילה. זה חיות העולמות דומה לפעולת הלב והמעיים שלנו שאין לנו שום שליטה על פעולתם או הפסקת פעולתם, ואם לא יהיה שפע דחיות העולמות רגע אחד יתבטלו כל העולמות.

ע"ח ב' דף ע"ב ע"ג באמצע: ... והנה כאשר רוצים זו"ן להזדווג יחד מאז ואילך הנה נודע שאין שום זיווג בעולם לזו"ן אם לא שיקדים להם תחילה זיווג או"א וטעם הדבר... **אבל לחדש מחדש בנים** אחרים אינם יכולים אם לא יקחו התוספת ההוא מאביהם מלמעלה מאו"א וגם או"א לוקחים מהיותר למעלה **עד המאציל העליון שהוא לבדו יש לו כח לחדש תמיד לפי שאין לו סוף**... וז"ס כוונת קריאת שמע באמיתות... עייש.

שמן ששון פתח עיניים דף א' ע"ד כל שפע הוא בא מהמאציל העליון ע"ב ס"ג דא"ק, שהוא לבדו יש בו כח לחדש תמיד לפי שאין לו סוף, ויש לומר **דיש חילוק** כשהוא דרך מעבר **לכשמתעכב** במקום ההוא, אז **נקרא** ע"ש המקום ההוא **ולעולם השפע בא מע"ס דא"ק**, ומביא ראיה **מהשפע המגיע בק"ש כל אחד מארבע פעמים ק"ש השפע ממקום אחר, ועיין יפה שעה דף ה' ע"ב על שעה"כ**.... עיין **עולם תמיד דף א' ע"א ד"ה** בענין. **ובתו"ח דף קי"ט ע"א, ע"ש**.

שעה"כ דף י"ט ע"ג: שם עניין 4 ק"ש והמשכת השפע בכל אחד מהם ממקום אחר, **א' מפנימיות א"א, בקרבנות**. ב' מחיצוניות עתיק, **יוצר שחרית**. ג' חיצוניות א"א, **ערבית**. ד' חיצוניות או"א, **ק"ש על המטה**. מכאן מוכיח הרב **יפה שעה על שעה"כ בסוף הספר דף ה' ע"ב** השפע באמת מגיע מרום המעלות ו**נקרא על שם המקום שמתעכב שם**. ומוכיח גם בשפע הנשפע לחמש נקודות היוצאות מעיניים דא"ק. כל נקודה יש לה אור בפני עצמו המתאים לאותה נקודה, ולעולם **הכל בא מאותו מקור ע"ס דא"ק**, אם כן גם בק"ש, **השפע ע"ש המקום שמתעכב שם**. וכן בברוך, המשכה מאין סוף ע"ס דא"ק, ונקרא מכתר עליון על שם העיכוב... ע"ש בעיון ובאורך ותבין. עיין **אוצרות חיים דף כ"א ע"ג אש"ל אות ז'** מדוע אין המשכה מפנימיות או"א. ע"ש באורך.

יפה שעה על שעה"כ דף ה' ע"ב: ואם כן אחר שבכל ק"ש המוחין ההם נמשכים מרום המעלות עד מהא"ס ב"ה איך שייך לומר כי בפעם הזאת נמשכים המוחין מחיצוניות עתיק ופעם אחרת מא"א או מאו"א כמ"ש רז"ל בדי' חלוקי הק"ש. ועוד איך קאמר שמפנימיות עתיק אי אפשר להמשיך עד כי יבא שילה אחר היותם נמשכים מהא"ס ב"ה ומה גדלה מעלתו... נמצינו למדים **תרתני, חדא** שאע"פ שכל האורות נמשכים מהא"ס ב"ה כולם שוין בערך אחד ובהשוואה א' כי ישתבח ויתפאר שמו לו נתכנו עלילות להמשיך לכל בחי' ובחי' לה לעצמה לבדה אור השווה אליה כערכה וכבחינתה ולא ראיה זה כראיה זה. **שנית** שהאורות בעוברים דרך פרצופים עליונים כמה פעמים מתלבשים בהם ופעמים שאינם מתלבשים בהם אלא עוברים בתוכם דרך העברה בעלמא וכשאינם מתלבשים בהם **אלא עוברים בתוכם דרך מעבר אינם נקראים על שמם**... ע"ש באורך.

תו"ח דף קי"ט ע"א: מביא 2 שמועות בתיבת ברוך (1) להמשיך מכתר עליון לעתי' ונוקי' ואו"י (2) במקום אחר משמע שצריך להמשיך מע"ב ס"ג דא"ק. האם המשכה בתיבת ברוך מע"ב ס"ג דא"ק או מכתר עליון?

מעיל אליהו דף רמ"ו: ... סובר גם שצריך לברר רפ"ח ולהעלות מ"ן שלנו לזו"ן, ואז זו"ן מעוררים שורשם שהוא ההוא רוחא דשביק בה, וע"י זה מזדווגים ישסו"ת וממשיכים תשלום מוחין דיניקה, **דעתו קרובה ושונה מהתו"ח.**

המע"א סובר שהרפ"ח העולה הוא הרפ"ח דפנימיות, אך אינו עולה עד ע"ס דא"ק, **אלא עד זו"ן בלבד**, וגורם לזווג חיצון. וזה כמו מה שנעשה במילת שמע, אך לא רואים זאת בברוך.

התו"ח סובר שעליית הרפ"ח במלת ברוך היא מערכת בפני עצמה עד ע"ס דא"ק ולהוריד שפע חיצון והעליה במלך העולם גם עד ע"ס דא"ק להוריד הפנימיות.

דעה והשכל ט"ו ע"ד אות י"ח עד י"ז ע"ב: ... הרב הדא"ה שואל מהיכן בא השפע האם מע"ס דא"ק או מאו"א? מביא את השמן ששון, ותירוצו אם מתעכב שם או שהוא דרך מעבר. וכן דעת התו"ח וכן דעת המעיל אליהו. מהיכן בא השפע האם מע"ב ס"ג דא"ק, או מאו"א. הרב יפה שעה דיבר על מילת אחד שוודאי מגיע השפע מע"ב ס"ג דא"ק שפע פנימי. ולפי זה לעולם השפע בא מרום המעלות מע"ס דא"ק. וצריך להבין האם במילת ברוך, שהשפע בא מע"ב ס"ג דא"ק שהרי הוא שפע חיצון? ולפי התו"ח לא ברור, יש שני מיני עו"י, שני מקורות שפע. עיין שם היטב.

ומתרחץ תירוץ משלו ומברר בארוכה מהיכן השפע מגיע בברוך, אע"פ שהוא שפע חיצון האם הוא מע"ס דא"ק וצריך לעלות רפ"ח וד' מבי"ד כמו התו"ח, ודן ומביא גם את המע"א, וצריך לעיין שם בעיון גדול, ואין בכחי לסכם באורך סימן נפלא זה רק בקיצור. ע"ש ותשמח. ועוד הוא מתרחץ לפי הנוסחא (בנה"ש דף כ' ע"ב) של התו"ח דף צ"ב ע"ב והמע"א דף רמ"ו ואחר כך להמשיך... (ולא לפני כן כמו שתוקן ע"י הסבא) ומתרחץ לפי הגרסא הישנה, וצריך לקבל ד' מבי"ד שאינו זיווג דחיות, שכן אנחנו אומרים שמע או ברוך. וזיווג דחיות העולמות הוא ממילא לגמרי בלי שנעשה או נאמר דבר. ועוד שפע חיצון התדירי שלא על ידינו הוא מאו"א ולא מכתר עליון, ובמילת ברוך כתוב להמשיך מכתר עליון. ולפי זה יש ג' מיני זיווגים. א' זיווג דחיות אמיתי. ב' זיווג חיצון בברוך ושמע. ג' זיווג דפנימיות העולמות במלך העולם ובמילת אחד.

ועוד מביא שיטת המעיל אליהו המובאת לעיל. הרא"ם הוא מעין דעת התו"ח רק ביתר ביאור. צריך לעלות מ"ן שלנו לזו"ן (בלבד) כדי להמשיך כח מזיווג דחיצוניות. וראה שכך משמע מהנה"ש לפי הגירסא הקודמת ואחר כך... ע"ש. ועיין בכוונת שמע ששם עושים לפי המעיל אליהו. ע"ש. בהמשך מתקן ואומר שאין המע"א והתו"ח באותה שיטה אלא שיש שינוי ביניהם. שאין צריך לקבל ד' מבי"ד ולעלות לע"ס דא"ק

לזיווג חיצון. לפי התו"ח והמע"א צריך להוסיף במילת ברוך בירור רפ"ח, ודמבי"ד. ע"ש באורך בלשונו הטהור. וכן דעת אביו הרב שלום הדאי"ה בסוף הספר בשלום וצדק דף כ"ה ע"א סימן ל"ג והגרסא שם יכוון לזיווג, ע"ש היטב. ובכל זאת עינינו רואות שאין בשום סידור בירור רפ"ח ועליית מ"ן במילת ברוך לא לפי התו"ח ולא לפי המע"א. ואע"פ שדברו בכך ונתנו טעמים לזה לא שינו את מטבע ברכה. ואין מטבע ברכה לפי התו"ח, ולא נתקבל הדבר בפועל, ויש מצוה ליישב את הנה"ש, ולכן שינו את הגירסא בנה"ש, שכן צריך ליישב הדבר. ועיין עוד שעה"כ דף כ"ד ע"ב בעניין קבלת ד' מיתות בית דין כדי לעלות למ"ן לאו"א, ע"ש.

שלום ירושלים לרב שלום מזרחי עדני דף קס"ו. על דרוש ו' על שעה"כ דף כ"ג ע"ב: ... מבדיל בין אם כתוב לזווג, ובין אם כתוב להמשיך. להמשיך הכוונה שהשפע נמצא ע"ג רישא דז"א ונכנס כסדרו לאט לאט... ע"ש.

מהו השפע חיצון דחיצון

נה"ש דף כ' ע"ג: ... והענין הוא כי בעלות ברכת האדם בכונה, יורד מן הכתר עליון שהוא השורש עליון דכתר הטיפה הנעלמה לחכמה שהוא עתיק ומשם לבינה שהוא נוק' דעתיק עד הדעת שהוא א"א ונוק' ועדיין השפע נעלם במקום גבוה. ואחר כך במילת אתה יורד השפע להתחלת מקום הגילוי שהוא החסד ... ע"כ.

ברור שהשפע עד חב"ד דכתר הוא שפע נעלם, אך גם בהמשך בשער מאמ"ר לא מובא מהו השפע הנמשך לאו"א וישסו"ת. וכמו שכתב:

נה"ש דף כ"א ע"א ד"ה נמצא: ... נמצא כי תכלית כוונת הברכה כפי ביאור פי' הא' הוא זה שבמילת ברוך יכוון להמשיך שפע מכתר עליון לחב"ד דכתר (שהם עיו"נ ואו"נ) שהם שורשי או"א וישסו"ת שגם הם בכלל חב"ד כמבואר בדרוש הדעת ובכוונת השופר... אמנם בפירוש זה לא נתבאר מהו השפע הזה הנמשך מכתר עליון לחב"ד דכתר ולא"א... וגם בפי' זה לא נתבאר מהו השפע הזה הנמשך לג' קוי פרצוף חג"ת דחג"ת... ובהמשך כתב בד"ה ובכוונה הב' הנז"ל המובא בס' המצוות ובס' עו"ת בכוונת הברכות כל עצמו לא בא אלא לבאר מהו הוא עצמות השפע הנמשך בברוך שלשה קוי פרצוף חג"ת דחג"ת הנ"ל מה שלא ביאר בכוונה הראשונה הנז"ל המובא בפירוש מאמרי רשב"י ע"ה. וביאר כי השפע הנמשך הוא מ"ב אותיות שע"ב ס"ג מ"ה עם מספר מילויים דעס"מ העולים כמספר ברוך ... ע"ש.

זהו השפע שכתוב בכוונה השנית שהביא בדף כ' ע"ד ד"ה וזה כוונה השנית בעניין הברכה ז"ל בקיצור כי הנה במילת ברוך יכוון להמשיך מספר מלוי ע"ב ס"ג מ"ה עם מ"ב אותיות דכל אחד מהם העולים כמספר ברוך ... ע"ש.

מכאן רואים גאוניותו של הרש"ש, איך קישר בין הדרושים השונים. ויש לראות בפועל את הכוונת הברכה בסידור לקרא את הכתובות של השפע חיצון דחיצון, ולראות איך שפע זה נעלם כאשר יש מעבר לאו"א, ורק אחר זיווג חיצון דאו"א ואז יש המשכה מאו"א לחסד וכו' ע"ש היטב לראות איך השפע החיצון דחיצון מצוייר שם.

מהו השפע החיצון הזה

נה"ש דף כ"א אע"ב: ... וביאר כי השפע הנמשך הוא מ"ב אותיות דע"ב ס"ג מ"ה עם מספר מילויים דעס"מ העולים כמספר ברוך... וכבר נודע הכלל¹⁰ בכל השמות כי פשוט בכתר, ומלא בחכמה, ומלא דמלא בבינה. גם נודע כי שם מ"ב הוא ביצירה שהוא פרצוף חג"ת והוא נקרא ז"א ו"ק דמקנן ביצירה. גם נודע כי כל מ"ב איהו ברישא¹¹.

ע"ח א' דף ע"ג ע"א פר' ז': ... דע כי יש כמה מדרגות פנים ואחור והם שמות פשוטים ומלואים... ע"ש. הרב מלמד אותנו את הטבלה הידועה המסודרת לשער רפ"ח, והם פנים ואחור. פשוט בכתר ומלא בחכמה ומלא דמלא בבינה.¹² ובכל דרגה מחולקת לט' ספירות ומלכות. בט"ס זו בחינת אותיות, ובמלכות זה מספר.

ראה פרק זה וכן פרק ב' משער רפ"ח וראה הטבלה מסודרת בעץ חיים למוצאיהם. ומקורה בפירוש הבית לחם יהודה שע' רפ"ח... ע"ש. ולפי זה נוכל להבין את הכתובות של מטבע ברכה.

רישא דמלכא אתתקן בחו"ג

נה"ש דף כ"א אע"ב: ... גם נודע כי רישא דמלכא אתתקן בחו"ג שהם התרין עטרין ודעת המחברם המלובשין בתלת פרקין תתאין דחג"ת כשמתחלקים פרקי הו"ק ליי"ס ואלו נקראים בערך י"ס של הפרצוף ההוא או"א וישסו"ת כי תרין פרקין עילאין דחג"ת עלו להיות כלים לג"ר שהם הפרצופים הפנימיים דחב"ד... ע"כ. ע"ש.

¹⁰ איפה נודע כלל זה? שער רפ"ח פרק ב' שער או"א פרק ז'.

¹¹ מ"ב זה הרי הוא בכתר חכמה ובינה הרי זה הרישא. וזהו מ"ב איהו ברישא.

¹² לפי הטבלה של הרפ"ח זה 1-5-9 – שמספר האותיות הם מ"ב.

כוונות הברכה

יז

ע"ח א' דף ק"ו אע"א: שורה דמיין ממש... ובוזה תבין מה שכתבנו בדרוש גדלות דז"א איך הוא שמן ו"ק שיש בו בלבד כנודע שכל עצמות אינו רק ו"ק, איך הגדיל אח"כ ונעשה בן י"ס גמורות... ע"ש.

כאן מבוארת הגדלות ע"י כניסת **נה"י** דאימא בוי"ק שבו. כל אחד מהוי"ק מתחלק לשלש. **ב'** פרקים עליונים דחסד עם חלק עליון דנצח דאימא **הרי ג' פרקים בחכמת ז"א**. ופרק תחתון דחסד ועליון דנצח ופרק אמצעי דנצח אימא **הרי ג' פרקין בחסד ז"א**. **ב'** פרקין תתאין דנצח עם פרק תחתון דנצח אימא **הרי ג' פרקין בנצח ז"א**. זו ההגדלה הרגילה הפשוטה המבוארת בשע' המוחין כאן. וזו הגדילה נקראת בלשונינו 2 - 2 - 2. אך החלוקה המובאת בנה"ש היא לפי דרוש הדעת ונקראת בלשונינו 2 - 1 - 1. וביאורה בנה"ש.

לפי שער המוחין

לפי דרוש הדעת

זוסד	ת"ת	גבורה	כתר עיו"ק א"א ונוק'	2	2	חב"ד	זוסד	ת"ת	גבורה
זוסד	ת"ת	גבורה		זוסד	ת"ת		גבורה		
חסד	ת"ת	גבורה	ב' עטרין דעת או"א וישסו"ת	2	1	חג"ת	חסד	ת"ת	גבורה
נלח	יסוד	הוד			1		נצח	יסוד	הוד
נצח	יסוד	הוד	נה"י יעקו"ר	2	2	נה"י	נצח	יסוד	הוד
נצח	יסוד	הוד					נצח	יסוד	הוד

נה"ש דף מ"ב אע"ג שורה ספירה: ... ונודע כי הכלים דזעיר אינם רק ו"ס חג"ת נה"י אלא שבזמן ההגדלה נתחלק כל ספירה מהם לתלת פרקין וע"י כן היו ט' כלים, ונמצא כי תלת פרקין עליונים ותלת אמצעיים חג"ת הראשונים... אח"כ תלת פרקין תתאין דחג"ת הראשונים נעשו תלת כלים לתרין עטרין ודעת תחתון ואלו נקראים חג"ת של הנשמה... ע"ש בעיון ובאורך.

והיוצא משם שהגדלה זו ב' פרקין עליונים דחג"ת ראשונים, נעשו עתיק ונוק' וא"א ונוק'. **כלים** לנר"ן דנשמה. **והפרקין התתאין של החג"ת** התחתונים נעשו **כלים** לתרין עיטרין ודעת תחתון שהם **או"א וישסו"ת**... ועתה צריכים להבין מה שאמר "גם נודע כי **רישא דמלכא אתתקן בחו"ג**" וזה מה שאמר בהמשך " שהם התרין עטרין ודעת המחברם **המלובשין בתלת פרקין תתאין דחג"ת** כשמתחלקים פרקי הו"ק ליי"ס... " ובלשונינו 2 - 1 - 1 - 2 . וכל החלוקה זו היא בתוך ז"א עצמו.

ע"ח ב' דף כ"ב ע"ד שורה בתוכו כנ"ל:... והנה עם הנ"ל יובן מ"ש **בזוה"ק פר' משפטים דף קכ"ב** רישא דמלכא אתתקן בחדס וגבורה כי כבר נתבאר במקומו כי עניין התיקון הוא המעטת האור והתעבותו אחר התלבשותו... והנה **רישא דמלכא** שהם **מוחין דז"א דגדלות** נתקנו ונתלבשו תוך החדס והגבורה דז"א כנ"ל כי מהחלקים עליונים דח"ג דז"א שהם של ו"ק ע"י כניסת ב' פרקין עליונים דנ"ה דתבונה **נעשו ב' בחי' חו"ב** ובהם נתלבשו ונתקנו המוחין כנ"ל... והנה גם התי"ת דז"א עצמו נעשה החלל השלישי כלי המקבל בתוכו מוח הדעת... אך הטעם לזה כי הנה הוא כללות דח"ג כי הוא המכריע ביניהם בסוד שמים אש ומים נמצא כי באוצרו ח"ג גם **התי"ת נכלל בהם**... ע"כ ע"ש היטב.

מדובר על הכלים של המוחין שנעשו משני פרקין העליונים דחג"ת עם שני פרקים עליונים של נ"ה דתבונה. ומשמע שפירש מאמר הזוהר הנ"ל על פי הגדילה הרגילה 2 - 2 - 2 . כמו בשער המוחין ולא על פי דרוש הדעת אך הרש"ש פירש על פי דרוש הדעת. וכתב שמשני פרקים תתאין של החו"ג נעשה רישא ואומר שהם תרין עטרין ודעת שמלובשים בתלת פרקין תתאין דחג"ת, והם או"א וישסו"ת שזו חלוקה של דרוש הדעת. וכמו שכתוב **בסידור דף ס' ע"ב** בכוונת ואלהי יעקב: ו' דואלהי יעקב היא הדעת עצמה, גם הוא כנגד ו' בחינות מוחין שהם **חו"ב ודעת, וב' עטרין ודעת תחתון** שביניהם.

מעיל אליהו דף רמ"ח:... גם נודע כי כל מ"ב וכו', גם נודע כי רישא וכו'. לפי קוצר דעתי בא להכריח רבינו ז"ל **שהמ"ב הוא בפרצופי או"א וישסו"ת דפרצופי חג"ת** בהתחלקותם ליי"ב פרצופים, שהרי מצינו שכתב רבינו ז"ל **כי רישא דמלכא אתתקן בחו"ג**, נמצא שאו"א וישסו"ת של הפרצוף הם הנקראים **רישא דמלכא**, אם כן מה שכתב רבינו ז"ל במ"א כי כל שם מ"ב איהו ברישא דמלכא הכוונה הוא על או"א וישסו"ת דאותו פרצוף הנקרא רישא, **ולא על עתיק ונוק' וא"א ונוק' שאלו נקראים כתר ולא רישא**.

נה"ש דף כ' ע"ד:... וזה הכוונה השנית... במילת ברוך להמשיך... מילוי ע"ב ומ"ב דע"ב לקו ימין הנק' אתה ומילוי מ"ה... הנקרא הויה ומילוי ס"ג... הנקרא אלהינו.

ויכוין לעלות את החגיגת הנז' עם המלכות הדבוקה באחורי הת"ת בכח ג' מ"ב הנז' אל הבינה הנקרא מלך העולם... ע"ש.
מאן דכר שמה של המלכות מי בנה מלכות? צריך לומר לכל התירוצים לפי ר' שאול המשכנו למלכות מספר, גם לפי המע"א, המס' לז"א והמילוי לנוק'.

פנינה מהרב מ. עטיה שליט"א

כתוב בספר היצירה פרק א' מ"ד: עשר ספירות בלימה, עשר ולא תשע, עשר ולא אחד עשרה... והרב קבע שבמקום שמונים כתר לא מונים דעת ובמקום שמונים דעת לא מונים כתר וזה מובא בע"ח שער כ"ג פרק ח' דף ק"ט ע"ג... ג"כ תבין למה אין הכתר נמנה בכלל הי"ס, אך החכמה נקרא ראשית כי משם ראשית חיצונית ז"א שהוא בחי' ז' מלכים דב"ן, אך הפנימיות והכתר הוא מ"ה עצמו דז"א החדש שלאחר התיקון לכן בבחינת החיצונית נחשב כתר דז"א מאמא, ובבחינת הפנימיות נחשב מכלל ז"א...¹³ לכן אל תתמה אם אנו מונין לפעמים הדעת במנין י"ס ולפעמים הכתר כי זה בחיצונית וזה בפנימיות... ע"ש.

אם כן בחיצונית מונים דעת, ובפנימיות מונים כתר. והיות וכאן אנחנו מדברים על חיצון לכן הרישא הוא בחינת דעת שהוא פרקין תתאין דחגיגת שהם או"א וישסו"ת. ולא עתיק ונוק'.

מהו מספר המילוי

ברור הוא שהפשוט, ומלא, ומלא דמלא. שהם המ"ב, הם מדרגה 1 . 5 . 9 . והם פנים דיחידה דחיה ודנשמה, והם אותיות. נשאר לנו להבין מה עניין המילוי של העס"מ כאן שהוא רק מילוי של החכמה והוא מספר, ואם נאמר שהמלכות מקבלת בגלל שזה מספר, וגם מי זאת המלכות המקבלת שהיא אחורי הת"ת דז"א. ואומר הרב שהשפע הזה של החיצונית הוא כדי לעלות למ"ן עם הרפ"ח, בסוד ולא יראו פני ריקם. וצריך את המלכות שהיא עולה היא נקראת מלך העולם. הרש"ש מהפך פעם מקדים המילוי ופעם מקדים את המ"ב למילוי.

אמת מאר"ץ דף נ"ב ע"א: ... אמנם מ"ש שבכל מ"ב ימשיך מילואו, לכאורה זה אין מובן, דהא המילוי נכלל עם המ"ב. אמנם כד דייקת שפיר לעיל מיניה לא קשיא מידי, וז"ל לעיל (דף פ"ד ע"א נה"ש כ"א ע"ב) ובכוונה השנית כל עצמו וכו' שהוא המ"ב

¹³ זה מה שאנחנו עושים בכוונות שהכתר דאחי' הוא מאימא והצינון הוא רק לנה"י, ובפנים גם הכתר הוא של ז"א ולכן במילת באהבה עושים צינון מהחצי ת"ת ונה"י דאימא.

דאותיות דעס"מ ומספר המילויים דעס"מ, יעו"ש. ובזה מובן שהמ"ב הם בט' ספירות דכח"ב דחח"ן בג"ה דת"י, ומספר המילוי הוא במלכות דחכמה דחח"ן בג"ה דת"י, דחג"ת ונה"י, דחג"ת. ע"ש.

משמע מדבריו שבתחילה חשב שהמילוי המופיע שם, הוא חלק מהמלא המופיע שם, אך חזר בו ע"פ דברי הרש"ש שזה מדרגות אחרות שכן המילוי הוא ממדרגה 7, אך המלא הוא מדרגה 5 ואינו אותו מילוי. זה בט"ס וזה במלכות. **אם כן יש המשכה למלכות.**

מעיל אליהו רמ"ח סע"א: ... ולפי קוצר דעתי צ"ע אם כן המשכת **המספר** של המילויים מהיכן הם. אם נאמר ממלכות דפרצוף החכמות לפי שהוא מספר... למה אנו ממשיכין ממלכות דחכמה ולא ממלכות דכתר... נשאר בצ"ע... ע"כ. ע"ש.

אם המילוי הוא חלק מלמה לא ממשיכים הכל, ועוד למה ממלכות דחכמה ולמה לא גם של הכתר. **משמע גם לפי הרב מע"א שזה ג"כ למלכות.**

צדק ושלוש להרב משען סי' א' בתחילת הספר: ... בענין ההמשכה מ"ב דאותיות ביאר לנו הרב... אמנם בענין המילוי דעס"מ לא האיר עינינו... והיכן רמיזתו.

תשובה: בדרוש א' בק"ש הכוונה בקבלת שבת **שעה"כ דף ס"ה ע"ב**... כי כל מילוי דד' שמות **עסמ"ב** נקרא **הבל** והוא סוד ז' הבלים ז' חסדים המתפשטים בז"ת של אותו פרצוף... כמו שהבל אדם גנוז בתוכו... ע"ש.

שעה"כ דף ס"ה אע"ב: ... גם צריך שתדע כי אלו ז' הבלים הם בחינת החסדים המתפשטים תוך ז"ת דז"א... והם סוד ז' ההבלים היוצאים מפי היסוד... ע"ש.

משמע לפי הצדק ושלוש שהמילוי הוא **מערכת הז"ת** והיא מערכת חסדים... משמע אולי סובר המוחין ג' מ"ב דעס"מ הולכין לחב"ד, והחסדים המילויים דעס"מ לז"ת.

פתח עינים דף ב' ע"א ד"ה גם: ... השפעה של הפנימי דחיצון הוא מספר והוא למלכויות... אמנם האותיות עצמם צ"ל לט"ס ולא כתב כן. וכן בזיווג החיצון נקט להמשיך מ"ב אותיות עם מילוייהם ולא נקט המספר וצ"ע. ע"ש.

שערי רחמים א' שאלה נ"ה: ... שואל בענין השמות... **תשובה**: מה שכתב עסמ"ב וקס"א קמ"ג קנ"א וג' מ"ב ומילויין הוא **כוונתו לעשות מספר ברוך**¹⁴... אבל האמת כשהמשכנו עסמ"ב, אותיות ומספר המשכנו, הוא לוקח **אותיות והמספר** נותן לנזק, וגם הג' מ"ב ומילויין נמשכים אותיות ומספר הוא לוקח **אותיות והמספר למלכות**. מהרה"ג שד"ה.

¹⁴ עיין עוד שערי רחמים ב' שאלה כ"ב. ולפי זה מתורצת שאלת המע"א היות ואני צריך את המספר ברוך ולכן לא ממשיך יותר מזה.

מה שהיתה שאלה בפתח עיניים כאן קובע הרב החלוקה לז"א ולנוק'. ועוד שהמספר וגם האותיות שממשיכים זה לא רק מה שכתוב אלא הרבה יותר ומה שכתוב רק המילוי לנוק' והאותיות לז"א וודאי שיש גם אותיות לזא של המילוי ומס' של המ"ב האותיות למלכות. **משמע גם מכאן שיש השפעה גם למלכות הדבוקה מאחורי הת"ת.**

נה"ש דף כ' ע"ד ... וזה הכוונה השנית ... במילת ברוך להמשיך ... מילוי ע"ב ומ"ב דע"ב לקו ימין הנק' אתה ומילוי מ"ה... הנקרא הויה ומילוי ס"ג... הנקרא אלהינו. ויכוין לעלות את החג"ת הנז' עם המלכות הדבוקה באחורי הת"ת בכח ג' מ"ב הנז' אל הבינה הנקרא מלך העולם ... ע"ש.

משמע כאן המלכות העולה היא זאת שקבלה את המספר. צריך לומר לכל התירוצים לפי ר' שאול המשכנו למלכות מספר, גם לפי המע"א, המס' לז"א והמילוי לנוק'. עיין תו"ח דף נח ע"ב ... שפע החיצון דחיצון נקרא כלי לגבי פנימי דחיצון ... ע"ש בעומק גדול.

נרנח"י שממשיכים עם השפע החיצון

צריך לשים לב שיש כאן בשפע החיצון דחיצון, נרנח"י כבר במילת ברוך. אך בשפע הפנימי דחיצון רואים נרנח"י רק במילת הוי"ה. מה ההבדל בין שני השפעים האלה. וגם להבין מה מהות נרנח"י שאנחנו רואים בכוונה.

ונתחיל לבאר מה הוא הנרנח"י שהם ההויות ואהיה המנוקדים.

ע"ח ב' דף ק"א ע"ד: 6 שורות לפני שער החמישי ... דע כי אי אפשר להתלבש אור האין סוף בשום אחד מ"ס אם לא ע"י שיתלבש תחלה אור החכמה בהם וז"ס כולם בחכמה עשית ... ע"ש.

מי זאת החכמה ואור החכמה שדרכה מתפשט האור הא"ס.

נה"ש דף ט' ע"ג: ד"ה וכדי שיתפשט שפע אור הא"ס כנז' צריך לכוין בכל המשכת מוחין להמשיך בתוכם העשר הויות המנוקדות שהם הנרנח"י דאותם המוחין והם חיותם וקיומם והם עיקר הבירור והתיקון כנז' בשער המוחין ובכל המקומות וכמ"ש כי נקודות בחכמה שהוא האצילות והוא המחשבה העליונה כנז"ל דבמחשבה אתבריר כולא והוא קיום והעמדת הכלים והאורות דרפ"ח שעלו מבי"ע לאצילות ... ע"ש.

משמע שהנרנח"י זה החיות שבאה. השפע בא דרך ההויות המנוקדות טעמים בכתר. נקודות בחכמה. תגים בבינה. אותיות בזו"ן. זו המערכת שהחכמה נקראת ניקוד. תפקידה לגרום לאור א"ס שיתפשט בתוכה. כמו שהאור א"ס מתפשט בנשמה.

ע"ח ב' דף צ"ח ע"ב: שורה 1... ואמנם בחי' הנפש ורוח ונשמה ונשמה לנשמה שלהם הוא כך. דע כי לפנים מכל אלו השמות הנ"ל יש **בחינת נשמה פנימית** מן הכל שהוא סוד נשמה לכל פרטיות אותה ספירה **שהוא הניקוד שלה כנוזר** בתיקונים עניין אותן " הויות של י"ס שהם הויה בקמץ בכתר... ע"ש.

ראה שכאן קורא להויות מנוקדות נשמה.

נה"ש דף ל"ג ע"ג: ד"ה ואיני כמוהיר אלא כמוזכיר להשתדל מאד לכיין בכל פרטי כוונות שמות הספירות ומקיפיהם המבוארים בשער השמות **ושמות הנרנח"י שהם הויות המנוקדות ומקיפיהם** להמשיכם מלובשים תוך שמות המוחין שהם שמות בלתי ניקוד... **ובלתי כוונת השמות המנוקדות** שהם הנרנח"י כי אין אור אין סוף מתפשט **אלא תוך התפשטות אור החכמה שהם הנקודות** ובלעדס הם כל אותם הכוונות כגוף בלא נשמה ויש עליהם פחד... ע"ש.

בכוונת הנרנח"י אנחנו רואים גם שמות אהיה מנוקדים צריך להבין מה בחינתם? ידוע שיש לנרנח"י בחינת פנימי ומקיף. הנה ההויה היא אור פנימי והאהיה הוא אור מקיף וכאן צריך להבין שמקיף זה קטן והפרטי ולא המקיף הגדול.

ע"ח ב' דף צ"ח ע"ג: ... ראה שם שמות כלים הפנימיים והנשמה שלהם שהם הויות, בהמשך הביא שמות הכלים המקיפים ובע"ד משמע שהנשמה של הכלים המקיפים הם שמות אהיה... ע"ש.

אם כן קשה איך בתפילה שהכל כלים פנימיים, או במטבע ברכה רואים שמות אהיה הרי אין כאן כלים דמקיפים, א"כ לא שייך לראות אהיה במקום שרואים כלים פנימיים, והיו סידורים שיש בהם רק הויות בלבד בנרנח"י ויש שיטה כזו, כמו שמביא **האמת ליעקב** וכן **הסידור של הרד"ם** אין בו בנרנח"י שמות אהיה, זו היתה הבעיה שלהם שחשבו שזה נשמה של הכלים המקיפים. אך עכשיו שאנו עושים לפי **השפת אמת** שמסביר שזה מקיף הקטן שהוא בחינת פנימי.

נשאר לנו לברר מפני מה ההמשכה עם הנרנח"י בחיצון דחיצון מתחילה בתיבת ברוך, אך בהמשכת הפנימי דחיצון הנרנח"י רק בתיבת הויה.

פתח עינים דף ב' ע"ב: ד"ה אתה... הנה כאן יש להבין **דלמה לא נקט בחינת נרנח"י שהם הויות ואהיה מנוקדות עם המוחין דעסמ"ב בבחינת זווג הפנימי על דרך הנז' בזיווג בשמות המוחין דמוחין דחיצון**... שהרי במילת ה' יש נרנח"י... ומתרץ זה לקו אחד בכל מילה ויש ג' קוים. אך בפנימי זה ליסוד לבחי' אחת... ועוד בכל זמן שהשפע הוא בתוך א"א ובאו"א אין לנו לראות נרנח"י, אלא רק ביציאה מתוך או"א ובכניסה לז"א אז נראה את הנרנח"י.

כדי לראות נרנח"י צריך להיות שני תנאים (1) שהשפע הוא מתחלק לשלושה קוים. (2) ועוד שהנרנח"י נראה רק ביציאה מאו"א ובכניסה לז"א. ולכן היות ולא מקוימים שני התנאים בשפע **פנימי דחיצון** לכן אין רואים נרנח"י עד תיבת הויה.

סידור דף כ"ה ע"ב: הגהה * עם הנרנח"י נלע"ד כי הנרנח"י האלו שנמשכים עתה ממלכות דאימא דזווג הפנימי לא עיקר המשכתם הוא ממלכות דאימא כמ"ש בה"ג שהם מאימא רק עיקר המשכה הם עם המוחין דעסמ"ב **שנמשכו לעיל במילת ברוך** משפע דמ"ה דזווג הפנימי דא"א, **ומן הראוי היה להזכירם לעיל** אבל יען כי עיקר המשכתם **שנמשכים הם לחב"ד דז"א** לכן מטעם הזה **כאן הזכירם יחד המוחין עם הנרנח"י ולא הזכירם לעיל** בוודאי כי צריך לכוין בהנרנח"י האלו ג"כ לעיל במילת ברוך בעת המשכת המוחין דעסמ"ב וכן... וכמ"ש **נה"ש דף ט' ע"ג**. ע"ש.

לפי המגיה הרב **ידיד אליעזר הלוי** ראוי היה לראות הנרנח"י מהתחלה, אך למעשה היכן שיש נכוון ובמקום שאין לא לכוון אך בשביל הידיעה שזה נמצא בכל המשכת מוחין.

שפע חיצון ופנימי מי קודם

סידור מטבע ברכה: ... יכוין להמשיך שפע מכתר עליון לשני זיווגי דחג"ת דעתיק ולזווג ב' זיווגי דחג"ת דעתיק. ע"כ. ורואים כאן ראשון זיווג פנימי, ולמטה ממנו זיווג חיצון. ובהמשך שני זיווגי חג"ת דא"א ורואים זיווג פנימי ואחר כך זיווג חיצון. לכאורה נראה שזה הסדר הנכון.

נה"ש דף כ"א ע"ג: למטה ד"ה ברוך... יכוין להמשיך שפע מכ"ע שהוא השורש העליון לפרצופי **נה"י וחג"ת** דחג"ת וגם לפרצוף **חב"ד** דחג"ת דח"ב דכתר שהם עתיק ונוק'... ע"כ. ע"ש.

הרש"ש בכל ההמשך ששומר על הסדר קודם החיצון ואח"כ הפנימי.

פתח עיניים דף ב' ע"א ד"ה ברוך: ... הרב מביא את לשון הרש"ש ושואל על הסידור... **אך זה צריך להבין** דבכל מקום זיווג **חיצון נעשה תחילה** ואח"כ זיווג פנימי... ואפשר דכאן בסידור נקט הכוונה בקיצור ובכללות... אבל לעולם החיצון נעשה תחילה, וזה נראה דוחק דהיה לו להקדים בסדר השילוב של הזיווג הויה ואהיה תחילה זיווג חיצון ואחר כך זיווג פנימי.

אך דע דעיקר הכוונה צריך לעשות כמ"ש **בסידור שהוא הלכה למעשה**, ותחילה סדר הכוונה צריך לכוין זיווג פנימי ואחר כך חיצון... וכך נהגנו ודלא כמו שרצו קצת מן החכמים לכוין להיפך מלמטה למעלה שלא כסדר הכתוב בציוור. וכן כווננו דורות ראשונים ואין לשנות... ע"כ ע"ש.

לדעתו יש לעשות כמו הציור בסידור ולא מלמטה אע"פ שיש סתירה, הסידור הלכה למעשה.

מעיל אליהו עמ' ר"ן: ... מביא את הגהת הרב ניסים עיני ששואל מהסתירה בין הסידור ובין הנה"ש ואומר... **ולפק"ד** נראה שמה שסידר בסידור הפנימי ואחרי כן החיצון, **לא שרוצה לומר שיכוין הפנימי קודם דזה אי אפשר** כמו שכתב בנה"ש. שזה עיבור ויניקה וזה עיבור שני דגדלות ואי אפשר שיבוא הגדלות קודם עיבור היניקה, אלא שסידרם כסדר חנייתם שזה עליון שהוא חב"ד פנימי וזה שהוא חיצון שהוא ו"ק הוא תחתון. אכן המכוין הוא מכווין כל אחד ואחד מהם בזיווג חיצון תחילה ואחרי כן זיווג פנימי כנזכר בהקדמת הברכה הנז'... ע"ש באורך.

משמע שהרב עיני חולק על השמן ששון וצריך להתחיל דווקא בחיצון אע"פ שכתוב אחרת בסידור. אין סתירה בסידור זה סדר חנייתם ומעמדם. אך למעשה יש לעשות כמו נה"ש.

נה"ש דף כ"א ע"ד: שורה 3... ויכוין להמשיך מזיווג תחתון דנה"י וחג"ת הנזכר (מחיצון דא"א ונוק') הויה ואהיה שפע לפרצופי נה"י וחג"ת דא"א וישו"ת... ע"ש. הרש"ש **בכל מילת ברוך** הוא עקבי ומקדים שפע חיצון דחיצון. ולא ראינו שום סידור שסידר כמו הרש"ש. אך באמת הנה"ש במילת אתה מתחיל פנימי ואחר כך חיצון.

אור הלבנה דף י"ד: ... ובעניין הזיווגים חיצון ופנימי דחג"ת הנז"ל דעת מו"ר הרה"ג **שד"ה יצ"ו** (זצ"ל) לכוין בתיבת ברוך לזיווג זיווג חג"ת נה"י דחג"ת דעתיק קודם ואח"כ חב"ד דחג"ת וכן בא"א וכו' וראיתו ממ"ש הרש"ש **בנה"ש דף כ"א רע"ד**... מבואר מזה **שזיווג החיצון הוא קודם** ומה שסידר הרש"ש בסידור פנימי קודם ואח"כ זיווג חיצון הוא **כסדר עמידתן** כמו ציור הצלם דלעולם החיצון קודם בכוונה... ע"ש.

משמע שיש לכוין בסידור מלמטה למעלה בזיווגי עתיק וא"א ואולי צריך גם להקדים החיצון לאו"א וכמו שכתוב **בנה"ש** בכל מילת ברוך בכל שלב ע"ש שצריך לסדר סידור מיוחד, אך היות ואף אחד לא סידר סידור כזה, ואמר הרב, שהעיד הרב בצרי שהוא חתנו של הרב סלמאן מוצפי היה עושה **כרבי שאול** יש לעשות זאת בע"פ, כך נראה **שמו"ר הרה"ג מ' עטייה שליט"א** עושה. וכן ראוי להשתדל לעשות.

מעיל אליהו עמ' רנ"א רע"א: ... שואל המע"א על מה שממשיכים מזיווג עליון דעתיק ונוק' ימשך לזיווג עליון דא"א ונוק'... יש להבדיל בין מה שהשפע צריך לעבור מכתובת לכתובת וצריך לעבור את הכתובות שלפניו וזה דרך העברה בלבד. מפנימי דעתיק לפנימי דא"א צריך לעבור דרך חיצון דעתיק דרך העברה, וכן מחיצון דעתיק

לחיצון דא"א צריך לעבור דרך פנימי דא"א דרך העברה בלבד... ע"ש באורך וצריך לשים לב לזה.

חזרה לכוונת מטבע ברכה בכללות

ראשית עלינו להביא **שפע חיצון** במילים **ברוך אתה ה' אלהינו**. לכל הפרצופים, לשתי (מטרות **א**) להשלים מוחין דיניקה לז"א. **ב**) כדי שיהיה לז"א כח לברר בירורי רפ"ח, לעלות נשמתו עם הרפ"ח והשפע החיצון בסוד ולא יראו פני ריקם, עד **ע"ב ס"ג דא"ק**, ולגרום לזיווג הפנימי. במילים **מלך העולם**. כדי להביא **שפע פנימי** עד ישו"ת. ובסיום הברכה להוריד את המקיפים של השפע הפנימי לז"א ולנוק' **ל"מ**. ואת הצ' דצלם בקיום המצווה או באכילה.

ברוך

ממשיכין שפע **מכתר עליון** שהוא הבחינה שהיא מעל עתיק ונוק', ממנה נשפע השפע במילת ברוך, לשני זיווגי עתיק ומשם לשני זיווגי א"א. חיצון דחיצון נה"י וחג"ת דחג"ת, ופנימי דחיצון חב"ד דחג"ת. **הנה בד'** אותיות **ברוך** רמוזים **כחב"ד**. כי אות **כ'** רומז **לכתר** עליון, ואות **ר'** **לחכמה** ואות **ב'** **לבינה**, ואות **ו'** **לדעת**. כל בחינה מקבלת שפע, מתיחדת ומורידה את השפע לבחינה שתחתיה למטה.

מכאן המשכת השפע מפנימי דחיצון דמ"ה וב"ן (ימין ושמאל) לזיווג פנימי דחיצון דמ"ה וב"ן דא"א וישו"ת. כאן זה כותרת כללית למה שנעשה בהמשך, שאז נחלק בין ימין ושמאל. וכאן השפע נעלם.

שפע דמ"ה (ימין) הוא עסמ"ב שהם מדרגה השביעית, מפנים דמלכויות דחכמות דא"א. לפנים דמלכויות דחכמות דאבא ויש"ס. וראוים הוי"ה.

שפע דב"ן (שמאל) הוא קס"א קמ"ג (כאן אין חו"ג מדין נשים דעתן קלה, נהירו דתרין גליפן בה.) מפנים דמלכויות דחכמות דחב"ד דחג"ת דא"א.

לפנים דמלכויות דחכמות דחב"ד דחג"ת דאימא ותבונה. ורואים אהיה.

ולזווג חב"ד הנז' (דחג"ת) דמ"ה וב"ן (זה יחוד דנשיקין עליון) ומעבירים טיפת עסמ"ב ליסוד דחב"ד הנז' (דחג"ת) דאבא ויש"ס. וטיפת קס"א קמ"ג לקנ"א שביסוד דחב"ד (דחג"ת) דאימא ותבונה. בצד ימין צריך לראות הויה בניקוד שורוק. ובצד שמאל רואים אהיה דקנ"א בצירוף העולה **רל"ב**. (ברוך עם ד' אותיות). ע"כ המשכת השפע **הפנימי דחיצון** במילת ברוך. וכאן **הגענו ליסוד אבא ויש"ס וליסוד אימא ותבונה**. המשך השפע הפנימי דחיצון במילת אתה.

הנה **שפע חיצון דחיצון** שהתחיל לעיל בשני זיווגי עתיק וא"א. והיתה הפסקה עד שגמרנו את השפע הפנימי במילת ברוך, ואמרנו לעיל שצריך לפי **רבי שאול**

לכוון את החיצון דחיצון לפני הפנימי דחיצון, אך בהעדר סידור מסודר, לא נעשה זאת בינתיים. ולכן כאן בסוף מילת ברוך נראה את החיצון דחיצון. כתב יכוין להמשיך שפע מזיווג חיצון דחג"ת הנז' דא"א לזיווג חיצון דאו"א וישסו"ת. רואים הויה אהיה והשפע הוא ג' מ"ב דעס"מ ומילויהם. שעולים כמנין ברוך. פשוט ומלא ומלא דמלא באותיות הם מדרגה 1 - 5 - 9 והמילוי הוא מילוי של מדרגה 7.

אתה

כאן נמשיך השפע הפנימי דחיצון בתחילה מיסוד דאבא ליסוד דאימא, ויש כאן תוספת של ה' חסדים שתמיד ביסוד דאבא. והציור הוא עסמ"ב וה' חסדים, מיסוד דאבא ליסוד דאימא שבו קס"א קמ"ג קנ"א.

ולהמשיך כל השפע הנ"ל מיסוד דאימא ותבונה למלכות דאימא ותבונה שהיא תנ"ה ובה ה' גבורות. אשר תנה הודך על השמים

ואחר כך, עושה את השפע החיצון דחיצון וכתוב יכוין להמשיך מ"ב דע"ב ומילוי עם נח"י (כתר חכמה בינה) דחיה (ימין חכמה) דרוח דרוח (חג"ת דחג"ת) ואחר הציור כתב לפנים דט"ס דכח"ב דחח"ן דחג"ת דחג"ת דמ"ה ובי"ן דמ"ה דזו"ן. למעלה הנותן אמר נח"י וכאן אומר כח"ב מפני שכאן זה לכלים. וכאן לחח"ן צד ימין. במילת ברוך היתה הולדת השפע וכאן באתה זה הכנסה בימין. ואחר כך אמצע ושמאל. "שלש רגלים תחג לי בשנה". חג"ת פסח, חסד. ר"ה סוכות, גבורה. שבועות, תפארת.

המילה אתה מסמלת את הזיווג אבא עם אימא, ובאבא יש עסמ"ב ובאימא קס"א קמ"ג קנ"ה, ויחד הכל הוא גימ' תרפ"ז, תזרי"ע, וגם פור"ת ע"ה. הרי שכל זה מורה חיבור שני היסודות. (פירוש על התורה פרשת תזריע של הרב משה דוד וואלי זלה"ה מתלמידי הרמח"ל).

ה'

שפע חיצון דחיצון הוא ראשון במילת הויה. מ"ב דמ"ה ומילוי עם נח"י דרוח דרוח דרות. (אמצע דחיצון דחיצון) לפנים דט"ס דכח"ב (פשוט ומלא ומלא דמלא) דדת"י (קו אמצע) דחג"ת דחג"ת.

אחר כך רואים שמעבירים שפע פנימי דחיצון, מאימא ותבונה את כל השפע הנ"ל וכאן חידוש והוא נרנח"י דנח"י דרוח. כבר ביארנו למה רק מכאן רואים את הנרנח"י ולא ראינו אותו קודם, ועיין לעיל שיש מחלוקת בזה בין השמן ששון לבין המגיה בסידור דף כ"ה ע"ב. ולהמשיך כל השפע ע"ג חב"ד דחג"ת דז"א. (תחנה ראשונה) ואח"כ להמשיך לחח"ן בג"ה דת"י דז"ק דחב"ד דחג"ת. כאן ההמשכה לז"ק בלבד ולא לחב"ד דחב"ד דחג"ת. ז"א כאן הוא שם ב"ן להורות שכאן זה ו"ק בלבד. בדרך כלל הז"א הוא מ"ה והנוק' היא

ב"ן, (ואולי בשביל כוונת ציור אותיותיו שעולים רל"ב). ובסוף הכוונה יש
הייה אדנות, וכאן יש העברת השפע לנוק'.

אלהינו

כאן יש רק שפע חיצון דחיצון קו שמאלי מ"ב דס"ג ומילוי. לקו שמאלי דז"א.

מלך העולם

ראשית יש כאן מסירת עצמו על קידוש ה'. ויקבל עליו ד' מיתות בית דין, וע"י זה
נוכל להעלות זו"ן למ"ן לאו"א, ועל ידי שאדם מוכן למסור עצמו על קידוש ה' יש לו
כוח של צדיק ונשמות הצדיקים הם בחינת למען אחי ורעי, שהם אחים ורעים לז"א.
ואנחנו בניהם. עיין **שער הכוונות דף כ"ד ע"ב**. מסודר ברוב הסידורים ענין מסירות
הנפש ואחר כך בירור הרפ"ח. וצריך להבין שזה אינו מוכרח ואף יש דעות שצריך
להיות להיפך, שכן מסירות נפש על קידוש ה', אינו הדבר הנדרש לבירור הרפ"ח, אלא
הוא דרוש לעליית הבירור.

הרפ"ח כידוע הם ד' פעמים **ע"ב** גימ' **רפ"ח**, והם הבחינות שירדו לבי"ע. **ע"ב**
דע"ב. ס"ג וי' אותיות דס"ג והם **ע"ג**. הויה ומ"ה דמ"ה, הם **ע"א**. אחוריים
של הויה פשוטה גימ' **ע"ב** דב"ן. והרפ"ח הזה הוא של השפע הפנימי האמיתי,
הרפ"ח הוא בחי' הניצוצות של אותו השפע שאנחנו צריכים להביא מע"ס
דא"ק.

וצריך להעלות את כל השפע החיצון שבה בברוך אתה ה' אלהינו. ועוד הרפ"ח,
ולהעלות הכל לזו"ן, הכוונה לאבד"ו שכן טבדו הוא השלמה של הרפ"ח שלא ירד
לבי"ע, והכל עולה הלאה לישסו"ת ואו"א ולא"א עד ע"ס דא"ק, **ואז מייחדים ע"ב**
דע"ב וע"ב דס"ג, ונולד מ"ה חדש י' ספירות, ותשלום י' ספירות דב"ן. ויורדים
ובונים כל הפרצופים עתיק וא"א ואו"א וישסו"ת. הכל לפי חלוקת השפע המובא
בשער עתיק פר' א' ראה גם בספר ע"ח למוצאיהם. כשמגיע השפע הפנימי האמיתי
לזו"ן הוא מתפצל לל"מ במילים, **קידשנו**, חכמה. **במצותינו**, בינה. **וציונו**, ו"ק. **על**,
מלכות. וצ' **בקיום המצווה** או המעשה או האכילה. פירוט עיין בהמשך.

בענין בירורי רפ"ח

צריך להבין איך אנחנו מעלים בירורי רפ"ח מהיכל אהבה דבריאה, האם הבירורים
היו שם מאז ירידת המלכים או שמקרוב באו לכאן ואם כן איך הגיעו לכאן.

שערי רחמים ב' ש' כ': **שאלה** בנה"ש דף כ' ע"ב במלך העולם כתב יכוין
להעלות כל מוחין דיניקה עם הרפ"ח עד ע"ב ס"ג דא"ק וכו' יעו"ש **צריך**
להבין אם עתה מעלים אותם מבי"ע, או מהיכל אהבה דבריאה, ואם תרצה

לומר מהיכל אהבה כסדר הידוע **אם כן אימתי עלו עד היכל אהבה** כי בק"ש דשחרית שעולים מהיכל אהבה דבריאה כבר מקודם בקרבנות וזמירות ויוצר העלינו אותם עד היכל אהבה דבריאה וסדר זה אינו בברכה.

תשובה: על ידי **כוונת עשיית המצוה והברכה מברר הרפ"ח מבי"ע ומעלה אותם** עד היכל אהבה דק"ק דבריאה ובמילת ברוך אתה ה' אלהינו ממשיך מוחין דיניקה מזווג דחיצוניות או"א ובמלך העולם מעלה מוחין דיניקה והבירורים שבהיכל אהבה עד ע"ב ס"ג דא"ק ומזדווגים וכו' ונתקנים וממשיך אותם ע"י זיווג פנימיות או"א לזו"ן מהרה"ג שד"ה זצ"ל.

יסוד ומלכות ישו"ת ראשונים ושניים

פעמיים במטבע ברכה אנו ממשיכים שפע מיסוד למלכות בשפע חיצון, במילת **אתה**, "יכוין להמשיך מיסוד הנז' דאימא ותבונה למלכות דאימא ותבונה" וכן בשפע הפנימי, במילת **אשר** הלשון דומה, לפי הפשט נראה, מספירת היסוד לספירת המלכות. אך הדבר עמוק.

פתח עיניים דף ג' רע"א: אשר ימשיכם ליסוד ומלכות דישו"ת... וצריך לדעת מה ענין **יסוד ומלכות** אלו דנקט, הלא אינם מתלבשים אלא בנה"י דישו"ת... ונראה לע"ד שהוא כמ"ש דבתחילה מתלבשים המוחין חו"ב ביסוד, חו"ג בעטרת היסוד דאו"א ואח"כ יורדים ומתלבשים תוך ישו"ת השלישים ונכנסים תוך ז"א והכל כנז' **בסידור בכוונת הק"ש במילת אחד**... ע"ש.

סידור דף ל"ז ע"א: גם יכוין שע"י ריבוי האורות **נסדק היסוד דעתיק** ומתגלים כל החו"ג וע"ז נעשים אבא ויש"ס **פרצוף אחד**, ואימא ותבונה¹⁵ **פרצוף אחד**... ע"ש. **סידור דף ל"ז ע"ב:** ויכוין לזווג¹⁶ **ישו"ת הראשונים** דהיינו שאימא מעלה מ"ן... ע"ש. כאן יש סוד החילוף שהוא ענין היחוד כדי לתת מוחין לז"א.

סידור דף ל"ח ע"א: ואז יכוין להוציא ב' צלמי המוחין דאו"א שבנה"י **דישו"ת הא'** וכל צלם כלול מיי"ס שבו דכל פרצוף ופרצוף מהפרצופים הנ"ל ויורדים

¹⁵ עיין **אוצרות שער או"ו פרק א'** שיסוד דעתיק שמגיע עד החזה דא"א והחסדים שעוברים בו. הם הגורמים לארבעה פרצופים מהגרון דא"א עד הטיבור. אבא ויש"ס בימין, ואימא ותבונה בשמאל. וכשיש ריבוי אורות לקראת זיווג או"א לתת מוחין לז"א, נבקע יסוד דעתיק לאורכו ונעשים אבא ויש"ס פרצוף אחד, ואימא ותבונה פרצוף אחד. וצריך להבין שזה אינו הפיכתם לפרצוף אחד ממש. אלא זו הלבשה שאימא מתארכת עד הטיבור דא"א ותבונה מלבישה מהחזה דא"א. וכן באבא ויש"ס. עיין **כרם שלמה חלק ו' דף קנ"ח ע"ש**.

¹⁶ הזיווג כאן נקרא זיווג ישו"ת, שהוא בשטח ישו"ת.

ומתלבשים כל ב' צלמי המוחין דאו"א מהפרצופים הנ"ל באחוריים דכחב"ד **דישסו"ת השניים** דהפרצוף הנ"ל. ומוציאין הארת המוחין שלהם ומקיפין מחוץ לכחב"ד דישסו"ת השניים דפרצוף הנ"ל. והם **מ** דצלם... ע"ש.

צריך להבין את המערכת, הנה יש או"א, ישסו"ת ראשונים, ישסות השניים. ג' מערכות, וצריך להבין כל מקום שאנחנו אומרים שנה"י דישסו"ת נכנסים בז"א, הכוונה שנה"י דישסו"ת השניים נכנסים בז"א¹⁷, והל' הם חג"ת דישסו"ת השניים והמ' של ז"א הם הכחב"ד של ישסו"ת השניים. ועוד יש להבין שיש פעמים שמיחסים היסוסות לאו"א ואז נאמר ישסות הראשונים שהם שניים כלפי או"א. ישסו"ת השניים שהם שלישיים כלפי או"א. והנה"י שנכנסים תוך ז"א הם ישסו"ת השלישיים שהם רביעיים כלפי או"א.

הנה בברכה כשמביאים את השפע הפנימי החדש מכניסים בברכה את כל ה"ל"מ, במילות **קדשנו**, חכמות דל"מ. **במצוותיו**, בינות דל"מ. **וציוונו**, ו"ק דל"מ. **על**... מלכות דל"מ. כל זה נמצא בגובה ישסו"ת השניים. ובעשיית המצווה או באכילה מביאים את **הצ'** דצלם. וזה ישסו"ת השלישיים. וכשיש ברכה שאין בה מעשה כגון יוצר אור וכו' אז נביא את כל הצלם במלך העולם.

תורת חכם דף ל' ע"ב:... וכבר נודע שישסו"ת הראשונים נקראים נה"י בערך או"א עילאין שכל פרצוף תחתון מלביש לעליון מחצי תפארת של העליון ולמטה... וקבלת אימא ה"ח ביסוד דילה אחר הזיווג, רוצה לומר לאו דווקא ביסוד אלא ר"ל **עד היסוד דאימא**, וכוונתו לומר הצלם **בישסו"ת הראשונים**... ומ"ש ויורדים ה' חסדים וה' גבורות **למלכותה**, רוצה לומר שמזדווגים כל הפרצופים הנז' כמ"ש מורי הרב ז"ל, וממשיכין המוחין **לישסו"ת השניים** שנקראים **מלכויות** בערך כללות פרצופי או"א כמ"ש... ע"כ. ע"ש. כתב **יסוד** הם ישסו"ת ראשונים, **ומלכות** הם ישסו"ת שניים. ויש בישסו"ת השניים **מל"צ** שלם, והצ' נכנס, **ל"מ** מקיפים.

עץ חיים ב' דף ב' סע"א:... והנה נתבאר כי ג' בחינות הם באימא וכנגדן באבא ונבאר אותן דאמא ומשם יתבאר של אבא כי הנה הם בתחילה **בינה** העליונה והוא עד **החזה** שלה **ותבונה** היא **מהחזה** ולמטה ואלו השניים נקרא **מ"ס** ואח"כ זו התבונה גם היא נחלקת **לבי'** והם תבונה ראשונה עד החזה שלה, ותבונה ב' מהחזה של התבונה הזו למטה ונקרא תבונה ב' אשר נקרא שלישיית בערך בינה הראשונה. והם ג'. בינה, ותבונה, ותבונה דתבונה. וזה **התבונה השנייה** שהיא שלישיית כנ"ל היא נעשית **צלם** **ומוחין אל ז"א**... ע"כ. ע"ש. ראה **אוצרות דף כ"ד ע"ד אות ז'**. ע"ש.

¹⁷ והם בעצמם ישסו"ת שלישיים שהם רביעיים לאו"א והם צ' דצלם, והת"ת דאימא ממנו נעשה כתר לז"א ושאר החג"ת הם ל' דצל"ם וחב"ד הם מ' דצלם.

כרם שלמה ו' דף קנ"ח סע"א רע"ב:... התבונה אינה כי אם בחי' מלכות דבינה ושיעור המלכות תמיד היא מהחזה דאותו פרצוף ולמטה ולכן פה מה שאמרנו משם מורי ז"ל שהחוי"ב עילאין נתלבשו ממש תוך ישויות, אין פירושו בכל אורכם אלא מהחזה ולמטה, **נמצא** מ"ש הרב ז"ל **בכ"מ** שאו"א ע"י שיעורם הוא מן הגרון דאו"א עד החזה וישויות מן החזה עד הטיבור, **ובמ"א** כתב שישויות הם מלבישים לאו"א מן החזה שלהם עד למטה משמע שהם מלבישים לנה"י דאו"א שמוכן מזה שאו"א הם מתפשטים מן הגרון ועד הטבור דאו"א, **שניהם הם אמת** כי בתחילת יציאתם כך יצאו שאו"א עילאין עד החזה דאו"א ולא יותר ותחתיהם באו ישויות... אבל אח"כ **כשרצו או"א וישויות להתחבר ולהיות שניהם פרצוף אחד** או לצורך עיבור א' או לצורך עיבור ב' אז נתפשטו נה"י דאו"א עילאין מן החזה ועד הטיבור דאו"א **ונכנסו בסוד מוחין בתוך ישויות** ואז נמצא שישויות מלבישים לאו"א ע"י מן החזה שלהם ולמטה וזה נקרא התחברות שניהם בפרצוף אחד, אבא ויש"ס בפרצוף אחד ואימא ותבונה בפרצוף אחד. ע"ש.

הנה מחזה דאימא היא תבונה ראשונה, שהיא שניה, והיא **נקראת יסוד**, ומהחזה של התבונה הראשונה, **היא תבונה שניה שהיא שלישית, נקראת מלכות** והיא נעשית צלם דמוחין בז"א, והנה"י שלה צ' דצלם, הם הנכנסים בז"א כולו מוחין פנימיים. ונה"י אלו נקראים ישויות שלישיים שהם רביעיים בערך אימא. וחצי תפארת הוא נעשה בז"א **כתר**. והחג"ת הם הלי' דצלם. והחב"ד נעשה מי' דצלם. ראה שם **הגוב"י אות ו'**. וסדר כניסת המוחין **בסידור דף ל"ח ע"א**. ע"ש.

עץ חיים ב' דף ב' ע"ב:... והנה בעת זיווגם להוציא טפת צלם המוחין האלו הם נעשים כולם **פרצוף אחד** ונמצא תבונה ראשונה שהיא שניה... ובתבונה זו היא בית הרחם של כללות הפרצוף **ושם מקום העיבור**¹⁸ דצלם דמוחין דז"א כנ"ל... ובעת הלידה יוצא צלם זו מהרחם שלה ומתלבש תוך תבונה השנייה שהיא שלישית ושם נקראת צלם דז"א כמ"ש בע"ה... ע"כ ע"ש. ראה **סידור דף ל"ז ע"א** והשווה ותמצא שם כל הפרטים הנ"ל.

מה זה נעשים כולם פרצוף אחד. הנה **בע"ח א' דף ע ע"ג**:... מביא הרב את הלבשת אימא בשמאל או"א מהגרון עד החזה, ותבונה מהחזה עד הטבור,

¹⁸ עיין לקמן **ע"ח ב' דף י' ע"ב** שהלידה מיסוד דכללות ויוצא למלכות שהם ישויות שניים, ויכנסו הנה"י שהם ישויות שלישיים תוך ז"א. והשאר ל"מ מעליו אור מקיף.

ועקביים של אימא נכנסים תוך התבונה, אך כאן לא כתוב שהתבונה היא מלבישה את ת"ת ונה"י דאימא. עיין **אוצרות חיים דף כ"ד ע"ד אש"ל אות ז'** ד"ה שהעקביים של רגלי הבינה... כי מה שאמר כאן שעקביים של בינה נכנסים בראש התבונה הוא בזמן שהבינה ותבונה אינם נכללים בפרצוף אחד אבל מה שאמר רז"ל במקום אחר שהתבונה מלבשת את הבינה מחזה ולמטה הוא בזמן שנבקע יסוד דעתיק ונעשין אימא ותבונה פרצוף אחד כגון בעיבור ראשון של ז"א שעולה התבונה ומלבשת את הבינה מחזה ולמטה. ראה **כרם שלמה ו' דף קנ"ח סע"א רע"ב**. או"א יתארכו ובמקום שיגיעו עד החזה, יגיעו עד הטבור, והתבונה תלביש על אימא. הבאתיו לעיל.

אוצרות חיים דף כ"ד ע"ד אש"ל אות ז' ... שהעקביים של רגלי בינה העליונה וכו' עיין שפת אמת... ועיין ש"ש שכתב לתרץ כי מ"ש כאן שעקביים של בינה נכנסים בראש התבונה הוא בזמן שהבינה ותבונה אינם נכללים בפרצוף אחד אבל מ"ש רז"ל במ"א שהתבונה מלבשת את הבינה מחזה ולמטה הוא בזמן שנבקע יסוד דעתיק ונעשין אימא ותבונה פרצוף אחד כגון בעיבור ראשון של ז"א שעולה התבונה ומלבשת את הבינה מחזה ולמטה. ע"ש.

סידור דף ל"ז ע"א: ... גם יכוין שע"י ריבוי האורות נסדק היסוד דעתיק ומתגלים כל החו"ג וע"י נעשים אבא ויש"ס פרצוף אחד, ואימא ותבונה פרצוף אחד... ע"ש.

סידור דף ל"ז ע"ב: ... ויכוין לזווג¹⁹ ישסו"ת הראשונים דהיינו שאימא מעלה מ"ן... ע"ש. כאן יש סוד החילוף שהוא עניין היחוד כדי לתת מוחין לז"א.

סידור דף ל"ח ע"א: ... ואז יכוין להוציא ב' צלמי המוחין דאו"א שבנה"י דישסו"ת הא' וכל צלם כלול מ"ס שבו דכל פרצוף ופרצוף מהפרצופים הנ"ל ויורדים ומתלבשים כל ב' צלמי המוחין דאו"א מהפרצופים הנ"ל באחוריים דכחב"ד דישסו"ת השניים דהפרצוף הנ"ל. ומוציאין הארת המוחין שלהם ומקיפין מחוץ לכחב"ד דישסו"ת השניים דפרצוף הנ"ל. והם מ' דצלם... ע"ש.

היכן מקום ההריון - יסוד דכללות

¹⁹ הזיווג כאן נקרא זיווג ישסו"ת, שהוא בשטח ישסו"ת. והוא ביסוד דכללות, וההראיון יהיה ביסוד דכללות שהוא בחינת ישסו"ת ראשוניים, והלידה של הצל"ם הוא לישסו"ת שניים שהם שלישיים, הנקרא מלכות. ואחר כך מאירים המקיפים מ' שהם חב"ד דישסו"ת שניים, והל' מאיר והם חגיגת דישסו"ת שניים שהם שלישיים. והצ' שנכנס לתוך ז"א הוא ישסו"ת שלישיים שהם רביעיים והכתר הוא בחינת שליש ת"ת של ישסו"ת שניים שהם שלישיים.

עץ חיים ב' דף ב' סע"א: ... והנה נתבאר כי ג' בחינות הם באימא וכנגדן באבא ונתבאר אותן דאמא ומשם יתבאר של אבא כי הנה הם בתחילה **בינה** העליונה והוא עד **החזה** שלה ו**תבונה** היא **מהחזה** ולמטה, ואלו השניים נקרא **מ"ס** ואח"כ **זו התבונה** גם היא נחלקת ל**ב'** והם **תבונה ראשונה** עד החזה שלה, ו**תבונה ב'** מהחזה של התבונה הזו למטה ונקרא תבונה ב' אשר נקרא שלישיית בערך בינה הראשונה. והם ג'. בינה, ותבונה, ותבונה דתבונה. וזה **התבונה השנייה** שהיא שלישיית כנ"ל היא **נעשית צלם ומוחין אל ז"א**... ע"כ. ע"ש. ראה שם הגוב"י אות ו'. שכתב ודע דתבונה זו השלישיית שהוא הנעשה צלם ומוחין אל ז"א... ומה שנכנס תוך ז"א הם הנה"י של תבונה זו הג' והם נקראים תבונה רביעית... ע"ש. ראה **אוצרות דף כ"ד ע"ד אות ז'**. ע"ש.

עץ חיים ב' דף ב' ע"ב: ... והנה בעת זיווגם להוציא טפת צלם המוחין האלו הם נעשים כולם **פרצוף אחד** ונמצא **תבונה ראשונה** שהיא **שניה**... ובתבונה זו היא **בית הרחם של כללות הפרצוף ושם מקום העיבור** דצלם דמוחין דז"א כנ"ל... משמע מכאן בפירוש **שמקום ההריון** הוא בתבונה הראשונה שהיא שניה. וכן **בהמשך בע"ג** שורה חו"ג... ואמנם אלו המוחין יוצאים מרחם דתבונה ראשונה שהיא שניה ונתלבשו בו"ס של התבונה השניה שהיא שלישיית²⁰... ע"ש.

עץ חיים ב' דף י' ע"א: שורה ל בחג"ת... הנה נודע כי הם בינה ותבונה ולפעמים נכללן בפרצוף א' ולפעמים נחלקים והנה בעת זיווגם דאו"א להוציא צלם המוחין אלו נכללן בינה ותבונה ועד"ז אבא ויש"ס, ואין להאריך, כי מאימא נבין את אבא. ובהעשות בינה ותבונה **פרצוף אחד** נמצא היות כל פרצוף תבונה נה"י דבינה, ובהיות התבונה פרצוף בפני עצמה יסוד שלה תחתון מאד²¹ **ובהיותן פרצוף אחד שניהם יהיה היסוד של הכללות הפרצוף יותר עליון מאד כמעט בפי התבונה**, ואז נזדווגו יחד או"א בכללות כל הפרצופים כנ"ל. **ובזה היסוד של הכללות היה הזיווג ושם ניתנו המוחין של ז"א בסוד העיבור, ובבא זמן לידה יצאו מוחין אלו מיסוד הזה של הכללות**... ע"כ. ע"ש. אם כן מקום ההריון הוא ביסוד דכללות ואינו רק מקום שונה אלא זה מהות שונה.

אוצרות דף ל' ע"ג אש"ל א': ובמקום החתך... ונלע"ד **חיים כי מקום החתך הוא היסוד של עתה של הכללות עכ"ל**.

²⁰ ראה למטה באותו עמוד שהו"ס הם **המ'** דצלם, ראה **ע"ח ב' דף י' ע"א דרוש ד'** כתב אע"פ שבדרוש א' אמרנו כי **מ'** דצלם... אינו כן והסדר האמיתי הוא **מ'** בד"ר דתבונה **כחב"ד** וכן ראה **ע"ח ב' דף ב' ע"ג** שהרש"ש גם האיר על זה, אם כן כוין שחזר בו למה לא מחק את מה שלא נכון לכאורה. עיין **דב"ש דף ס"ב ע"ג**. שתירץ ויישב דבר זה.

²¹ הנה אע"פ שאמרנו שהזיווג הוא בישסו"ת הראשונים וההריון הוא גם כן בתבונה, איננו ביסוד הפרטי של התבונה שהוא תחתון מאד, אלא ביסוד של הכללות. הוא מקום החתך.

ע"ח ב' דף י' ע"א: ... ובהיות התבונה פרצוף בפני עצמו יסוד שלה תחתון מאד ובהיותן פרצוף אחד שניהם יהיה היסוד של הכללות הפרצוף יותר עליון מאד **כמעט בפי התבונה** ואז נזדווגו יחד או"א בכללות כל הפרצופים כנ"ל. **ובזה היסוד** של הכללות **היה הזיווג** ושם ניתנו המוחין של ז"א בסוד העיבור, ובבא זמן לידה יצאו מוחין אלו מיסוד הזה של הכללות... **שם בע"ב**... והנה כאשר היו שניהם פרצוף אחד וילדה אלו המוחין דז"א ואז יוצא מיסוד של כללות הבי' פרצופים... ע"ש.

מבו"ש דף מ' ע"ג: שורה אלו... ונבאר תחילה מציאות או"א עתה והוא כי הנה נתבאר לעיל בפ"ו כי או"א עם היות בהם... ונמצאו עתה תלת בחינות שיש באימא. א' הוא בחינת היסוד של הבינה עליונה בהיותה נחלקת לשני פרצופים בינה ותבונה. ב' בחינת יסוד התבונה בהיותה נפרדת מהבינה כנז'. ג' מקום החתך שבין רגלי הבינה לראש התבונה בהיותה נחלקת לשניים כנז'. והנה עתה²² בהתחברם נעשו פרצוף אחד לבד נמצא כי מה שהיה בתחילה ראש התבונה הוא עתה הבנין (הבטן) והיסוד של הכללות ב' הפרצופים בהיותם פרצוף אחד לבד ומה שהיה תחילה יסוד הבינה הוא עתה החוזה דבינה של בחי' הכללות של פרצוף א' לבדו... ונמצא כי אף גם עתה שנעשו **בינה ותבונה פרצוף א'** לא מפני זה נתבטלו הגי' בחינות ראשונות שהיו בהם בעת התחלקם לבי' פרצופים הנ"ל שהם **יסוד הבינה ויסוד התבונה ומקום החתך** ונמצאו עתה **שלשה מקומות ראויים לעיבור**. ונלע"ד חיים **כי מקום החתך הוא יסוד של עתה של הכללות** באופן שכולם מקום יסוד... ע"ש.

מזכיר שלום מערכות מערכת הע' אות ט"ז דף רצ"ה ע"ב: ... כי עקבי בינה נכנסים בראש התבונה, בערך לאה ורחל כמ"ש עקב עונה יראת ה'. ושיעור מקום החתך לקחת בינה כמ"ש במקום אחר, וכיון שכן נמצא בדקדוק כי מקום החתך שהם עקבי בינה הנכנסים בראש התבונה, שם ממש הוא מקום בינה דתבונה. ועיין **מבו"ש ש"ה** ח"א פ"ט שכתב **שמקום החתך הוא יסוד של עתה של הכללות**... ע"כ. ע"ש.

ע"ח ב' דף י' ע"א: ... והנה בינה צריכה לעשות ב' פעולות. א' להזדווג עם אבא כי הרי זווגם לא פסיק לעלמין... **פעולה ב'** הוא שהיא מוכרחת להיות רובצת על האפרוחים וזהו בהלביש נה"י שלה את המוחין דז"א... ולכן היא צריכה להתחלק אחד הלידה לבי' פרצופים בינה ותבונה... ע"ש.

קדשנו במצוותיו וצונו על

²² צריך להבין שהתכללותן לפרצוף א' הוא בזמן שרוצים לתת מוחין לז"א, אך לאחר לידת המוחין חוזרים או"א וישסוי"ת להיות ארבע פרצופים.

סידור מטבע ברכה: ... **קדשנו** מקיפי ל"מ דצלמי המוחין **דחכמות**... ע"כ ההמשכה. לחב"ד וחג"ת דמ"ה וב"ן דפרצופי כתב"ד **דאצילות** דז"א דאצילות, דאבי"ע דאצילות.

במצותיו מקיפי ל"מ דצלמי המוחין **דבינות**... ע"כ ההמשכה. לחב"ד וחג"ת דמ"ה וב"ן דפרצופי כתב"ד **דבריא** דז"א דאצילות ודבריא, דאבי"ע דאצילות. **וצונו** מקיפי ל"מ דצלמי המוחין **דו"ק**... ע"כ ההמשכה. לחב"ד וחג"ת דמ"ה וב"ן דפרצופי כתב"ד **דיצירה** דז"א דאצילות ודיצירה, דאבי"ע דאצילות. **על** מקיפי ל"מ דצלמי המוחין **דמלכויות**... ע"כ ההמשכה. לחב"ד וחג"ת דמ"ה וב"ן דפרצופי כתב"ד **דעשיה** דז"א דאצילות ודעשיה, דאבי"ע דאצילות. צריך להבין מהות ההמשכה ומקומה בז"א?

נה"ש דף י"א ע"ד ד"ה ואחר כך: ואחר כך כל פרטי פרצופי האצילות המשיכו אור מכל פרטי בחינותיהם הנמצאות באצילות ודרך מסך שהוא קרקע היכל האצילות המשיכו אורם ע"י המלכות דמלכויות דאצילות שהיא עתיק דבריא והחתימו חותמם דאצילות דבריא **שנגל"ה**²³ של אצילות עושה חותם **לשנגל"ה** דבריא. וכיון שהוא חותם דאצילות צריך שיהיה בו כל הבחינות שיש באצילות כולם, וכן עדי"ז מבריא ליצירה... **באופן שכל העולמות דא"ק ואבי"ע שוים במציאותם וכל מה שיש בזה יש בזה ואין חילוק ביניהם אלא במהות האור לבד**...

הרי מבואר גם מזה כי כל העולמות דא"ק ואבי"ע שוים במציאותם ואין חילוק והפרש ביניהם כלל וכל פרטי אורות וכלים דכל פרטי פרצופי האצילות כולם נמצאים דבריא וכן ביצירה וכן בעשיה **ואין חילוק ביניהם רק במהות האור אמנם כולם אלהות ואחדות גמור** כנז"ל...

נמצא כי שמות הכלים והאורות שנתבארו בשער השמות בפרצופי האצילות הנה דוגמתם ממש הם בפרצופי בי"ע.

ואם כן כפי זה צריך להבין שהרי שמות הכלים דבי"ע שכתב **בפרק ה' משער השמות אינם דוגמת כלים דאצילות שנתבארו שם בפרק ג' וד'** גם מה שכתב שם בכמה מקומות כי כל הכלים דבי"ע וגם הנפש והרוח כולם נקרא עולם הפירוד ומן הנשמה ולמעלה נקרא אלהות. וכאן כתב כי כל אלו הספירות מתחילת הי"ס דאצילות עד הי"ס דעשיה **כולם אלהות ואחדות גמור**. ע"כ שאלות הרש"ש על שער השמות ודרושי אבי"ע. ומתרץ וז"ל:

²³ ר"ת שורש נשמה גוף לבוש היכל

אמנם דע כי זה האבי"ע הנז"ל שכל כליהם ואורותיהם שוים כנז"ל הם הם מ"ש בשער השמות שכל אלו הספירות מתחילת הי"ס דאצילות עד סוף הי"ס דעשיה **שכולם אלהות ואחדות גמור כנז"ל אלו הם פנימיות העולמות** הנקרא בחי' הנשמות שכולם שוים ואין בהם שום חסרון ושינוי כלל ואלו בערך הכולל נקרא אבי"ע דאצילות. (1 – 9 – 17 – 25. ושם זה פרק ג' דשער השמות).

אמנם שמות הכלים דפרצופי בי"ע שנתבארו **בשער השמות פרק ה' הם דחיצוניות העולמות**, ועליהם הוא מה שכתב בשער השמות כי כל הכלים דבי"ע וגם הנפש והרוח נקראו עולם הפירוד ומן הנשמה ולמעלה נקרא אלהות... ע"כ. (2 – 3 – 4. ומה שלמטה מהם). ע"ש היטב בעיון.

וצריך אתה להעזר בטבלת העלי נהר המופיעה בתחילת נה"ש, שם מצויירים אבי"ע דאבי"ע חיצוניות ופנימיות, וראה גם מהדורה חדשה מפורטת ומדוייקת, של טבלה זו בספר עץ חיים למוצאיהם. ותבין בברור בע"ה, היכן הוא שנעשה חותם והוא אלהות גמור בפנימיות העולמות. 1 – 9 – 17 – 25. ואיך החותם של בי"ע דאצילות, 2 – 3 – 4. לעולמות בי"ע שתחתיהם. ועל ידי זה תדע שמות הכלים ושמות הנשמה שבהם. ויש **שתי** מערכות, **הראשונה**, בעולמות אבי"ע חותמות הפנימיות האצילות כולם שמות שוים משער השמות **פרק ג' וד'** והם אלהות גמור. **ומערכת שניה**, של בי"ע דאצילות וחותמם בבי"ע תחתונה שהם שמות **מפרק ה'** משער השמות. וצריך להבין שטבלה זו נחוצה להבנת כל כוונות התפילה ולא רק במטבע ברכה, ובלי הבנה עמוקה בטבלה זו אין הבנה ראויה לכוונות התפילה והברכה. ועל כן רצוי מאוד להשקיע מעט עיון בהבנתה.

נה"ש דף י"ב ע"א ד"ה וכן גם: ... וכן גם כל אלו הכלים והאורות דחיצוניות דבי"ע הנזכר בשער השמות (פ"ה) גם הם נעשו מחותם אורות וכלים דחיצוניות דאצילות כי שמות הכלים דבי"ע דחיצוניות דז"א דאצילות, (2 – 3 – 4) הם כמו שמות דבי"ע התחתונים... (מה שתחתיהם ראה טבלה 10 – 11 – 12.... 18 – 19 – 20... 26 – 27 – 28).

... וזה פשוט כי כל פרטי בי"ע יצאו מחותם האצילות כי שם נגמר ונשלם אור המאציל העליון ובאלו הכלים הנזכר בשער השמות (פ"ה) שהם הכלים דחיצוניות דבי"ע כנז"ל הוא מה שיורדים הכלים דחיצוניות (, 2 – 3 – 4) להתלבש בכלים הפנימיים דבי"ע להיות נשמה להם, וזה הוא בעת המיעוט, וכל זה הוא בחיצוניות דבי"ע... **כי שמות הכלים דבי"ע התחתונים הם ע"ד שמות הכלים דחיצוניות דז"א דאצילות**... ע"כ. ע"ש.

כשבאים לראות זאת בטבלה רואים שמות הכלים של בי"ע דאצילות.

בריאה דאצילות (2) כלי פנימי הויה כלי אמצעי **אדני** כלי חיצון **אלהים**. והם יהיו כלי פנימי ונשמה לבריאה תחתונה. (10 – 11 – 12). כלי אמצעי וכלי חיצון הם עולם הפירוד, **שרפים** וחיות ואופני הקודש.

יצירה דאצילות (3) כלי פנימי **יה"ו** כלי אמצעי **שד"י** כלי חיצון **אלהים**. והם יהיו כלי פנימי ונשמה ליצירה תחתונה. (18 – 19 – 20). כלי אמצעי וכלי חיצון הם עולם הפירוד, **שרפים** וחיות ואופני הקודש.

עשיה דאצילות (4) כלי פנימי **אלוה** כלי אמצעי **אלי"י** כלי חיצון **אלהים**. והם יהיו כלי פנימי ונשמה לעשיה תחתונה. (26 – 27 – 28) כלי אמצעי וכלי חיצון הם עולם הפירוד, **שרפים** וחיות ואופני הקודש.

עלי נהר דף ע"ט ע"א: ביאורים וחידושים מהשד"ה: כתב הרש"ש זיע"א

בספרו הטהור **נהר שלום דף י"ב ע"א** וז"ל, כי שמות הכלים דבי"ע דחיצוניות דז"א דאצילות הם כמו שמות הכלים דבי"ע התחתונים הנזכרים בפרק ה' משע' השמות... וכו'. נמצא לפי דברי קדשו ששלושים כלים של בריאה דז"א דאצילות הם, הפנימיים עשרה צירופי **הוי"ה**, האמצעיים עשרה צירופי **אדנו"ת**, החיצוניים עשרה צירופי **אלהי"ם**. כמו כלים דבריאה תחתונה הנזכרים בפרק ה' דשער השמות. וכן ג' כלים דיצירה... וכשירדים בי"ע דאצילות בעת המיעוט לבי"ע התחתונים להיות נשמה להם הם מתלבשים באופן זה, כלים פנימיים דבריאה דז"א דאצילות תוך כלים פנימיים דז"א דבריאה התחתונה אשר הם שוים בכלים והם יו"ד צירופי הוי"ה... כל כלי תוך כלי השוה אליו כמוהו בשמו... וכל זה פשוט... ע"ש.

ולפי זה קשה מ"ש **נה"ש בדף י"ב ע"ב**... על השמות המופיעים שם לפי הרש"ש משמע על בי"ע הכלליים אך לא כך צריך להבין מפני שאז לא מסתדר עם השמות. אמנם התירוץ הוא שמדבר בהלבשת כלים פנימיים בבריאה, זה בריאה דבריאה כלים אמצעיים ביצירה הכוונה ביצירה דבריאה וכלים חיצוניים בעשיה הכוונה בעשיה דבריאה... ע"ש היטב בעיון ותבין שרק כך אפשר ליישב שהרי השמות בעשיה בסידור הכוונות מוכיחים שהם אלוה אלי ואלהים. וכמו שמסודר בטבלה החדשה.

איך סדר התיקון והעבודה

ראשית צריכים לברר בירורי רפ"ח, וצריך לברר בירור דבי"ע דאצילות ודבי"ע התחתונים.

צריך לדעת שאנחנו מתקנים בשני מיני בירורים בשני מקומות בו זמנית, א- בי"ע תחתונה ובי"ע דאצילות. ב- בירורים של בריאה דאצילות 2. ובירורים לבריאה התחתונה (10 – 11 – 12). וכן ביצירה ובעשיה. שני מיני תיקונים בו זמנית.

ראה בסידור שגם הבירורים וכן בתיקון, כתוב **דעשיה דאצילות ודעשיה התחתונה**. וכן ביצירה. **דיצירה דאצילות ודיצירה התחתונה**. וכן בבריאה. וכן נראה את השמות המתאימים בכל מקום למשל,

בעשיה נראה שמות **אלוה אל"י אלהים**. שהם כלים חיצוניים עשיה דאצילות, שירדו בעת המיעוט להיות נשמה בעשיה התחתונה.

ביצירה נראה שמות **יה"ו שד"י אלהים** שהם כלים אמצעיים יצירה דאצילות שירדו בעת המיעוט להיות נשמה ביצירה התחתונה.

בבריאה נראה שמות **הויה אדני אלהים**. שהם כלים פנימיים בריאה דאצילות, שירדו בעת המיעוט להיות נשמה ביצירה התחתונה.

והבירורים החדשים מעלים אותם **מבי"ע דחול**, עבור שני סוגי התיקונים. עיין **אוצרות חיים דף י"ב ע"ד ד"ה ונבאר אש"ל אות ד'**: מביא רש"ש שצריך להבין שיש ג' בחינות בי"ע (1) בי"ע דאצילות, (2) בי"ע תחתונים, (3) בי"ע דחול. ע"ש.

וצריך להבין שאין בירורים אלו נתקנים בע"ב ס"ג דא"ק אלא רק בעתיק של בי"ע דאצילות שירד לבי"ע תחתונים. למשל 2 בריאה דאצילות²⁴, והמתאים אליו (10 – 11 – 12). בריאה תחתונה. 2 ירד לשם בעת המיעוט לברר, ובתפילה בתיקון הבריאה ביוצר מבררים ומעלים שני סוגי בירורים, בירורים של בריאה דאצילות ובירורים דבריאה התחתונה ומתקנים אותם שם. בירורי בריאה תחתונה נשארים במקומם²⁵ היום, ומחר יעלו משלוש לשלוש. ובריאה דאצילות של היום ושל אתמול שירדו לעזור בבירורים, מעלים אותם מהיכל להיכל עד היכל ק"ק דבריאה, והם נתקנים ע"י **עתיק של 2** שירד לשם להיות נשמה.

ועוד יש פנימיות וחיצוניות של פנימיות, ויש פנימיות וחיצוניות של החיצוניות. **פנימיות דפנימיות** זה חצי 1. ועוד חצי 1 נוסף זה **חיצוניות דפנימיות**. וחצי 5 זה **פנימיות דחיצוניות** וחצי שני של 5 זה **חיצוניות דחיצוניות**. ומה שאנחנו מתקנים בתפילה הם ג' בחינות וחיצוניות דחיצוניות לא עובדים בתפילה.

²⁴ וכן העשיה והיצירה, והתיקון מתחיל מהעשיה עד הבריאה.

²⁵ בעניין שני מיני בירורים ראה סיכום לעיל בנושא ושם מבואר היטב.

להשוות בין מטבע ברכה לתפילה. חידוש רבי שאול שיש הקבלה שלמה, בין מטבע ברכה ובין התפילה. כל החיצוניות האחי' שנתקן עד תפילת שמנה עשרה, הם ביי"ע דאצילות, (2 – 3 – 4). ומה שתחתיהם (10 – 11 – 12). וכו' עד העשיה התחתונה. וזה גם כן מה שנתקן מתחילת הברכה עד מלך העולם, והם מערכות של **פרק ה'** משער השמות. ומה שנתקן ובא במלך העולם הם אצילות 1 ומה שתחתיו 9 – 17 – 25. וזה גם כן מה שנתקן בתפילת שמונה עשרה והם מערכת של פרק ג' משער השמות. עיין את כל האמור לעיל **ברבי שאול הגהה אות ח' בעלי נהר דף ג'**. וכן ראה הגהה **בסידור ח"א דף כ"ג ע"ב** למטה. מסביר בתחילה עניין היותם שני מיני בירורים. וכותב ולהעלות הבירורים דשניהם לגי' פרצופים הפנימיים **דכחב"ד** שהם עי"ו וא"א ונוק' ואו"א וישסו"ת²⁶, דעתיק ונוק' וא"א ונוק' ואו"א וישסו"ת וזו"ן **דעובי**²⁷ דעשיה דאצילות המלובשים בכחב"ד דעשיה התחתונה... שירדו שם כדי לברר בעת המיעוט, הבירורים שמעלים להם לזווגם ולהמשיך מוחין ונרנח"י לזו"ן דעשיה דאצילות ודעשיה התחתונה²⁸ ותיקון ז"א נתקן עתה **קצת** (עתיק דאותו עולם בלבד) ועד שיעלו בד' חלקי התפילה נתקנים עוד עד שיעלו ביי"ע דאצילות לאצילות עד המחשבה (עי"ס דא"ק) העליונה ונגמרים להתקן... ע"ש היטב באורך.

בי"ע התחתונים ישארו במקומם הם אלה שיעלו משלוש לשלוש מחר, מתחילת אשי ריח ניחוח לה' וכו'.

בי"ע דאצילות של אתמול שירדו לעזור בבירור עולים יחד עם הבירורים החדשים בהיכלות באותו עולם, ומעולם לעולם עד היכל ק"ק דבריאה, בי"ע דאצילות של אתמול יכנסו לאצילות להיות מס' 1 ושמותיהם מפרק ג' דשעי' השמות. ויתוקנו בבחינת אחר, ובי"ע דאצילות שנברר ונתקן היום יהיו בי"ע דאצילות 2 – 3 – 4, וירדו בלילה לעזור בבירור של מחר.

עלי נהר דף ט' ע"א אות ט': ומ"ש שר שלום במלך העולם וז"ל דעשיה דאצילות ודעשיה התחתונה דכלים חיצוניים וכו' ולהעלותם וכו' לכלים חיצוניים דכחב"ד **המלובשים** וכו', ... ע"ש היטב כל הבירור והתיקון של שתי הבחינות ומשמע שם

²⁶ זה הכחב"ד שלשם עולים הבירורים של זו"ן להתברר, ומה שכתב בהמשך דעי"ו וא"א ונוק' וכו' זה בחינות עובי עניין ה' נקודות שיצאו מעיניים דא"ק ואנחנו עובדים בכל ה' בנקודות, אך עיקר העבודה בנקודה הרביעית ורק ביום הכיפורים עובדים גם בנקודה החמישית.

²⁷ עיין **אוצרות חיים דף מ' ע"ד אש"ל אות א'** שהעבודה בו' נקודות שיצאו מעיניים דא"ק. וכן באתי לגני אי דף ט"ו ע"א. ע"ש.

²⁸ עיין **בסידור ח"ב דף כ"ז ע"א** ביוצר יש כוכבית*, שצריך לכוין נרנח"י ולראות הויה ואהיה בניקוד כח"ב בכל עליה ועליה בהיכלות את בחינת הנרנח"י דכח"ב

שנתקנות קצת הכוונה ע"י עתיק של אותו עולם ועד שיעלו לאצילות ואז נתקנים במחשבה הכוונה שיעלו אז לע"ב ס"ג דא"ק.

באתי לגני א' דף מ"ה ע"א: ... ובאמת מצאתי בכתב ידו של הרב סלמן מוצפי ז"ל על ב"ש משם השד"ה זלה"ה שאין להעלות הבירורים אלא עד עתיק כמו ברכות השחר, וכן ביוצר, ולא לע"ס דא"ק ע"כ. ע"ש. וצריך לתקן בסידור שלנו ביוצר שכתב לעלות עד ע"ס דא"ק, שלא כן הוא לפי השד"ה.

עניין העליה והבירור והמשכת המוחין אליהם זה נעשה בפועל בעשיה בהקדמת עליית הבירורים באיזהו מקומם, וכן ביצירה ובבריאה. ענין עלי נהר דף כ"ו ע"א אות ל"ב. ע"ש.

מערכת פנימיות וחיצוניות בבירורים

סידור דף ז' ע"א: ... ויפנה בצניעות ויכוין להפריד הקלי מנה"י דפרצוף פנימי דז"א דעשיה... ע"ש. שיש בירורים כפולים. עשיה, דבי"ע דאצילות ודבי"ע תחתונה. שהם בטבלה מס' 8 ו 30. וצריך להבין שאנחנו בבירורים של החיצוניות. מעלים את הבירורים הכפולים האלו של בי"ע תחתונה ובי"ע דאצילות עד עתיק דעשיה דחיצוניות של אתמול ושם נתקנים, וממשיכים משם מוחין. וזה נקרא לתקן קצת הבירורים. (ענין עלי נהר דף כ"ו ע"ב אות ל"ב) וזה בחיצוניות.

ועושים גם כן בהמשך אותם הבירורים הכפולים בצד ימין של הטבלה, והם בחינת הפנימיות ונתקנים בקרבנות. וכן ביצירה, החיצוניות המעשה, ע"י טלית והפנימיות ע"י זמירות, וצריך להכניס את החיצוניות לפנימיות, והרמז של זה נעשה ע"י שלוקחים את הציציות ביד באומרנו ברוך שאמר. וכן בבריאה שהחיצוניות היא תפילין של יד, הפנימיות היא היוצר, ומכניסים גם החיצוניות יחד, וזה נרמז ע"י שמנשקים בתפילין של יד, וכן עליה לאצילות שהיא תפילין של ראש בחיצוניות, ובפנימיות הוא תפילת שמנה עשרה.

עלי נהר דף ט' ע"א אות ט': ... ומ"ש שר שלום וז"ל לברר בירורי דעשיה דאצילות ודעשיה התחתונה דכלים חיצוניים וכו' ולהעלותם וכו' לכלים חיצוניים דכחב"ד המלובשים... ע"ש. וכן בהגהה בסידור דף כ"ג סע"ב. וכן ראה נה"ש דף י"ב סע"א: ... ובאלו הכלים הנזכר בשע' השמות שהם הכלים דחיצוניות דבי"ע כנז"ל הוא מה שיורדים הכלים דחיצוניות דאצילות להתלבש בכלים הפנימיים דבי"ע להיות נשמה להם...

בתחלת התפילה מתחילים לתקן את החלק הימני של הטבלה, בחינת החיצוניות ויש גם כאן בחינות בי"ע דאצילות מלובשים בי"ע תחתונה. והם בעשיה יפנה ויטול

וברכות בשחר. וכן **ביצירה** ע"י הטלית, ו**בבריאה** ע"י התפילין. ואז מתחילים את **הקרבת זמירות יוצר ומכניסים את החיצוניות בכל עולם ועולם בעליית ההיכלות בכל היכל והיכל**. עד היכל ק"ק דבריאה. **ראה בסידור** בסדר עליית ההיכלות בכל עולם ועולם, את סדר התיקון, ההתכללות חיצוניות בפנימיות, והעלייה. ע"ש מילה במילה. **כי בלי זה לא יובן**.

כשמגיעים לקריאת שמע אז עולים הבירורים רפ"ח מהיכל ק"ק דבריאה להתקן וזה בירורים שנתקנו אתמול, וזה מה שכתב **ונעשו בחינת אצילות** והיום הם עוזרים בתיקון הבירורים החדשים. והבירורים של היום ממשיכים בתיקון עד שהם עולים להיות בי"ע דאצילות 2 – 3 – 4. ובלילה ירדו לעזור וכו'

רחמים א' ש' רע"ב:... כל הבירורים שעולים מתחילת התפילה ע"ד ק"ש ועמידה של אותו יום אינם עולים כלל לע"ב ס"ג. זה הכלל מרבנו **אינם נתקנים בפעם אחד אלא עד זיווג שני**, כלומר יום שני עולים לע"ב ס"ג ונתקנים, ומתעלים **בק"ש** למ"ן עד ע"ב ס"ג ויורדים י"ס דמ"ה... ע"ש.

נה"ש דף י"ג ע"א שורה 9:... וזה שאמרנו שהפרצוף התחתון נקרא חיצוניות לפרצוף העליון... וזה **בעוד שעדיין לא נגמר בירור ותיקון הכלים דבי"ע ולא נזדככו לגמרי**, ועדיין נקראים חיצוניות שהוא אבי"ע דחיצוניות. אמנם **אחר זמן תיקונם וזיכונם לגמרי** אז הם מתעלים יותר ונכנסים לפנים ומתלבשים לאבי"ע דפנימיות ונעשה אלהות גם הוא כמוהו כנודע... ע"ש.

פרק ה' ופרק ג' משער השמות במטבע ברכה

שערי רחמים ב' דף י"ח ע"ב שאלה ס':... **והרה"ג שד"ה יצ"ו** סבירא ליה שהבירורים שנבררו מחדש ועלו לאצילות עדיין לא נגמר תיקונם, לאלו הבירורים מביאים להם מקיפים בעלינו לשבח, ואחר התפילה חוזרים לירד לבי"ע התחתונים ואלו נקראים בי"ע דאצילות יען שנבררו מז' היכלות דכל עולם, **וביום שני** עולים בי"ע דאצילות (של אתמול) הנז' עם הבירורים החדשים לאצילות ואז בי"ע דאצילות נגמר תיקונם **ונעשו בחינת אצילות**. (ונעשים פ"ג דשע' השמות, וההשפעה למטה היא מכלים לכלים ואורות לאורות, מערכת של בי"ע דאצילות זה בחינת עיבור ויניקה, **פרק ה'** משער השמות אם כן כל קטנות ויניקה זה פ"ה ה' וכן במטבע ברכה עד מלך העולם זה עיבור ויניקה וזה פרק ה' וזה בי"ע דאצילות ומה שתחתיה.) והבירורים החדשים נקראים בי"ע דאצילות. וחוזרים לירד לבי"ע לברר וכעד"ז לעולם. ומוחין דזו"ן דתמול שלשום יורדין בליל שלישי לסייע גם הם בבירור. ע"כ. ע"ש. וכן עיין. **שערי רחמים א' ש'**

כוונות הברכה

מא

ע"ט וכן ש' רע"ב. נה"ש דף י"ג ע"א. וכן אוצרות חיים דף ל"ג ע"א אש"ל אות ד'. ע"ש.

עלי נהר דף ג' הגהת ר' שאול אות ח': ... ע"ש שהוא מבין מדברי הגאון המחבר עלי נהר שמה שאנחנו ממשיכים בברכה בקדשנו במצוותיו וכו' הם שמות דפרק ה', ואומר ר' שאול, וזה כבר נמשך להם מתחילת הברכה עד תיבת מלך העולם, ומה שאנחנו ממשיכים בתיבות קדשנו במצוותיו וכו' הוא לבחינת האצילות דאבי"ע דז"א דאצילות וכמבואר בנה"ש דף כ"ד ע"ג... בהקדמת ברכת התורה שיש בגבול האצילות ט"ז פעמים אבי"ע שהם ס"ד עולמות... וע"ש. וממשיך הרב, וכן בי"ע התחתונים 9 – 17 – 25 שנמשכים בתיבות במצוותיו וכו' הם אצילות דבי"ע אשר כליהם נעשו מחותם האצילות העליון וכולם אלהות גמור. והם 1 ומה שתחתיו 9 – 17 – 25 (וזה נקרא אבי"ע דאצילות) וכולם חותם האצילות פרק ג' דשער השמות. אורות מאורת וכלים מכלים. ועיין שע"ר ב' ש' כ'. אור הלבנה דף צ"ח. עניין ס"ד עולמות. ע"ש. פ"ה משעי השמות נמשך עד מלך העולם, פרק ג' משעי השמות אחרי מלך העולם. לפי זה תוכל להבין נוסח הכתובת בסידור בהמשכת הלי"מ בתיבות קדשנו במצוותיו וכו' אם כן יש בריאה ויצירה ועשיה שהם כולם בחינת אצילות אלהות גמור ופרק ג' ולכן צריך ס"ד עולמות. ע"ש.

פ"ה	פ"ג	פ"ה	פ"ג	פ"ה	פ"ג	פ"ה	פ"ג	פ"ה	פ"ג	פ"ה	פ"ג	פ"ה	פ"ג
ע	א	ב	י	ע	א	ב	י	ע	א	ב	י	ע	א
ע	א	ב	י	ע	א	ב	י	ע	א	ב	י	ע	א
ע	א	ב	י	ע	א	ב	י	ע	א	ב	י	ע	א
ע	א	ב	י	ע	א	ב	י	ע	א	ב	י	ע	א

בעניין שאין ראויים במטבע ברכה שמות דעיבור ויניקה אלא דווקא עסמ"ב. ראה שע"ר ב' ש' כ"ב. ראה לעיל שעסקנו בזה.

ההמשכה לז"א בסיום הברכה שיטת עלי נהר

נה"ש דף כ"ד ע"ג: הקדמת ברכת התורה. והנה נודע כי התרי"ג מצות הם באבי"ע דבי"ע דכל עולם מדי עולמות אבי"ע הכוללים נרנח"י דנר"ן דנרנח"י דמ"ה וב"ן,

ומצות עסק התורה שהיא שורש התרי"ג מצוות הוא באבי"ע דאצילות דכל עולם מד' עולמות דאבי"ע הכוללים... ע"כ. ע"ש.

עלי נהר דף ט"ז ע"ב אות י"ח: מ"ש הרב שר שלום ז"ל בהקדמת התורה נ"ל לבארה באר היטב. והוא שיש ד' עולמות אבי"ע מלבישים זה את זה בשוה... משמע מדבריו שיש ט"ז עולמות בעובי ולכל אחד יש ד' עולמות באורך הרי ס"ד עולמות. **ע"י עסק התורה** נתקן ד' עולמות אצילות דעובי הכוללים אבי"ע באורך שהם ט"ז עולמות. ע"י שאר במצוות נתקנים י"ב עולמות בי"ע דעובי הכוללים אבי"ע באורך הרי מ"ח עולמות. ויש עד"ז כל הפרטים באבי"ע דבריאה וכולם נתקנים ע"י ברכות הנהנים. ע"ש.

בהמשך האות הרב עלי נהר מתקן את מה שכתוב בסיום מטבע ברכת התורה שם בקיצור **ביר"א א' עמ' 110** וכותב את ההוראה שצריכה להיות שם באורך. בסידור שלנו תוקן הנוסח לפי העלי נהר **בסידור א' דף מ"ו ע"א** וע"ש בהגהה.

עלי נהר דף ג' ע"א אות ד': כאן הרב מלמד אותנו את שיטתו במטבע ברכה מה אנו מתקנים בז"א עד מלך העולם ומה אחרי מלך העולם. ראשית מלמד אותנו את הטבלה שלו הידוע, מחולקת פנימיות וחיצוניות, ברכות שיש בהם מעשה בחיצוניות וברכות השבח או תפילה בפנימיות. **מתחילת הברכה עד מלך העולם** המשכנו מוחין לה' פרצופי חג"ת דאבי"ע דז"א דאצילות, דחיצוניות או דפנימיות (שפע חיצון רק לאצילות והוא כדי לעלות במלך העולם בסוד לא יראו פני ריקם.) **בקדשנו** המשכה לאצילות 1. (וכן למה שמתחת 9. 17. 25.) **במצוותיו**, בריאה דאצילות 2. וכן 10. 11. 12. (בפנימיות) **וציוונו**, יצירה דאצילות 3. וכן 18. 19. 20. (בפנימיות) **על**, עשיה דאצילות 4. וכן 26. 27. 28. (בפנימיות). ע"כ שיטת העלי נהר.

ההמשכה לז"א בסיום הברכה שיטת רבי שאול

הגהת ר' שאול עלי נהר דף ג' אות ח': מקשה על שיטת העלי נהר איך יש המשכה לז"א דבי"ע דאצילות 2. 3. 4. אחרי מלך העולם הרי הם פרק ה' משער השמות ואין להמשיך אליהם שפע דגדלות שאחרי מלך העולם, וזה כבר נמשך להם שפע עד מלך העולם? וכדי להבין את שיטתנו צריכים לעיין **בפאת השדה דף רנ"א** ד"ה והנה ידוע... וכן **שערי רחמים ב' שאלה כ'**: וכן **אור הלבנה דף צ"ח**: והמורם משם בקיצור. שהרב עושה במטבע ברכה מערכת כמו תפילה, ואז:

כוונות הברכה

מג

- (1) **ע"י הכנה לפני הברכה** כמו שכתב **בשע"ר ב' ש' כ'** : אנו מתקנים את כל בי"ע תחתונים חוץ מאצילות שבהם שהם חותם ופי"ג דשע' השמות. וזה דומיא בתפילה מה שאנו עושים בקרבנות זמירות יוצר.
- (2) **עד מלך העולם** אנו מתקנים בי"ע דאצילות בגבול עולם האצילות, וזה דומיא בתפילה ל"מ דיניקה דשמע ישראל.
- (3) **אחרי מלך העולם. בקדשנו, אצילות דאצילות דאבי"ע דאצילות. במצוותיו,** אצילות **דבריאה** דאצילות ואצילות **דבריאה** דבי"ע, שהם ד' עולמות כוללים ד' עולמות באורך כל אחד. **וציוונו,** אצילות **דיצירה** דאצילות ואצילות **דיצירה** דבי"ע, שהם ד' עולמות כוללים ד' עולמות באורך כל אחד. **על,** אצילות **דעשיה** דאצילות, ואצילות **דעשיה** דבי"ע, שהם ד' עולמות כוללים ד' עולמות באורך כל אחד. **ולפי שיטה זו של רבי שאול צריך לפרט בתיקון רנ"ו עולמות.**